

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ

ΤΟΥ

ΗΓΕΜΟΝΟΣ ΚΟΥΖΑ

ΤΟ ΕΞ

150,000,000

συνομολογηθέν μετὰ τῆς « Γενικῆς Ἐταιρείας »

ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ ΤΟΥ

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

ΤΥΠΟΙΣ ΒΥΖΑΝΤΙΑΔΟΣ.

1866.

1731

17

Nº
1H-38

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ

ΤΟΥ

ΗΓΕΜΟΝΟΣ ΚΟΥΖΑ

ΤΟ ΕΞ

150,000,000

συνομολογηθὲν μετὰ τῆς « Γενικῆς Ἐταιρείας »

ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ ΤΟΥ

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

ΤΥΠΟΙΣ ΒΥΖΑΝΤΙΑΔΟΣ.

1866.

SISMANOGLIO

Γενική ἀγανάκτησις ἤρθη ἐν μέσῳ τοῦ δημοσίου ἐν ταῖς Ἡγεμονείαις Βλαχίας καὶ Μολδαβίας ὅτε, κχταπεσόντος ἀπὸ τοῦ θρόνου τοῦ Ἡγεμόνος Κούζα, [ἀπεκαλύφθησαν πολλά τε ἄλλα καταχρήσεων καὶ διαρπαγῶν μυστήρια καὶ καπηλεία τις ἀπαραδειγμάτιστος μηχανευθεῖσα παρ' ἐκείνου ἐπὶ διαμερισμῶ τῶν λαφύρων τῶν ληστευθεισῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ἡγανάκτησαν οἱ λαοὶ τῶν Ἡγεμονειῶν ἐπὶ τῇ ἀνακαλύψει τῆς καπηλείας ταύτης, διότι ἔχοντες ἤδη τετραυματισμένην τὴν συνείδησιν ἐκ τῆς ἀσεβοῦς ἀρπαγῆς τῶν προγονικῶν τῶν ἀφιερωμάτων ὅσα ἐν διαστήματι τριῶν καὶ ἐπέκεινα αἰῶνων ἢ εὐσέβεια ἐκείνων ἐδώρησεν ἐκουσίως πρὸς τε τὰ ἐπιτόπια ἱερὰ σκηνώματα καὶ πρὸς τὰς ἐκτὸς τῶν Ἡγεμονειῶν ὀρθοδόξους ἐκκλησίας, εἶδον μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ ἀρπαγος ὅτι καὶ αἱ ὑποκριτικαὶ ἐκείνου διακηρύξεις, ὡς δῆθεν ὑπὲρ κοινῆς ὠφελείας τοῦ ρουμουνικοῦ ἔθνους διασχίσαντος τὰς νομίμους διαθήκας τῶν ἀφιερωτῶν, ὑπέκρυπτον αἰσχρὰ σχέδια ἰδιοτελοῦς σφετερισμοῦ.

Ἡγανάκτησαν, ὅτε ἔμαθον ὅτι ἐγυμνοῦντο, ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους, τὰ ἱερὰ σκηνώματα διὰ νὰ πλουτισθῶσι δωρεὰν ἑτερογενεῖς καὶ ἑτερόφυλοι, μεθ' ὧν ἐσχετίσθη διὰ νὰ πλουτισθῇ ὁ ἐκλεκτὸς αὐτῶν, ὁ ἡγεμὼν Κούζας.

Ἡ ἑπταετῆς δυναστεία τοῦ ἀθλίου τούτου ἀνδρὸς, ὅστις ἐκ τῶν κατωτέρω βαθμίδων τῆς μολδαβικῆς κοινωνίας τυχαίως ἀνυψωθείς εἰς θρόνον ἡγεμονικὸν διπλὸν περιβεβλημένον στέμμα καὶ πεντάκις ἑκατομμυρίου περιλαμβάνοντα ὑπηκόους δὲν ἐγνώρισε τί ἔστι τὸ ἄρχειν λαοῦ, ἐπεφόρτισε μυρία δυσυχήματα εἰς τὸν τόπον, μετέδωκε δὲ μιάσματα διαφθορᾶς καὶ ἐκτὸς τῶν Ἡγεμονειῶν, ἅτινα ἐμόλυναν τὴν διάνοιαν πολλῶν καὶ εἰσέδυσαν εἰς ψυχὰς ἀκεραίας.

Ἐντὶ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης, ὁ Κούζας ἔστησε συμπαρέδρους τῶ θρόνῳ αὐτοῦ τὸ ψεῦδος καὶ τὴν διαφθοράν. Πάντα τίμιον περιεφρόνει καὶ ἀπεμάχρυνεν· οἱ μᾶλλον ἄτιμοι καὶ ἐξηχρειωμένοι ἦσαν τὰ πεφιλημένα τῆς κυβερνήσεώς του στηρίγματα· τὸ ψεῦδες εἶχε τρυφήν· ἀλήθειαν δὲ οὐδέποτε ἐλάλησε τὸ στόμα αὐτοῦ· πάσης δὲ πράξεως μέσον πρόχειρον εἶχε τὴν διαφθοράν καὶ δι' αὐτῆς ἐπεδίωκε τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν του· διότι σκοπῶν ἀτίμων δὲν ἠδύνατο νὰ ἦναι καὶ τὰ μέσα, εἰμὴ ἄτιμα.

Οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν εὐρίσκουσι τὴν δεῖξιν τῶν οἰκτρῶν τούτων ἀληθειῶν ἐν τοῖς ἐγγράφοις, ἅτινα δημοσιεύομεν μεταφράζοντες ἀπὸ τῆς γαλλιστὶ δημοσιευθείσης πρὸ ὀλίγου ἐκδόσεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ σεβασμίου Ἀρχιμανδρίτου Γερμανοῦ Σιναΐτου, τοῦ ἐπαξίως ἐκπροσωποῦντος τοὺς Ἁγίους Τόπους ἐν τῷ Μοναστηριακῷ ζητήματι.

Μόνη ἡ τοῦ Κούζα διαφθορὰ ἠδύνατο νὰ συλλάβῃ καὶ μορφώσῃ σχέδια τοιαῦτα, οἷα παριστῶσι τὰ μεταξὺ ἐκείνου καὶ τῶν τραπεζιτῶν τῆς «Γενικῆς Ἐταιρείας» συμβόλαια, ὧν τὸ κείμενον ἀπαντᾷ περαιτέρω ὁ ἀναγνώστης, ὑφάσματα πλάνης πρωτοφανοῦς, τεχνουργηθέντα εἰς τρόπον ὥστε καὶ Κυβερνήσεις καὶ διπλωματεῖα καὶ πάντα ἀπόνηρον καὶ τίμιον ἄνθρωπον νὰ ὑπαγάγῃ εἰς ἀπάτην· διότι πᾶς τις ἀκούων λέξιν ΔΑΝΕΙΟΥ, ἐπίστευσε καὶ ὤφειλε νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἀληθῶς καὶ πραγματικῶς ἡ «Γενικὴ Ἐταιρεία» ἐδάνεισε χρήματα τῇ κυβερνήσει τοῦ Κούζα, ἥτις θεωροῦσα τὰ πάντα ὄνια, καὶ θρησκείαν, καὶ ἀφιερώσεις, καὶ διαθήκας, καὶ πᾶν ὅ,τι ἐν παντὶ γένοι ἀνθρώπων ὅσιον, ἐθήρευε τὴν διὰ δόσεως χρημάτων ἀποκτησὶν τῶν Ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας ὑπαρχόντων καὶ ἐζήτει πανταχοῦ νὰ πορισθῇ ἐκ δανείων χρήματα.

Ἐνταῦθα ὅμως τὸ δάνειον λέξις μόνον ὑπῆρχε κενὴ καὶ οὐδόλως ὑφίστατο πρᾶγματι. Οὐδεὶς ὁ διδοὺς δάνειον, οὐδεὶς ὁ λαμβάνων δάνειον· ἀλλὰ ΕΚΑΤΟΝ μὲν καὶ ἐπέκεινα ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ γροσίων ἀπένεμεν ὁ Κούζας ὡς ἀντιμισθίαν τοῖς τραπεζίταις τῆς «Γενικῆς Ἐταιρείας,» διότι ἐδέξαντο νὰ ὑπηρετήσωσι τῇ ὀρέξει ἐκείνου ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης ἣν συνέφερε τῷ Κούζα νὰ ἀπατήσῃ ὥστε νὰ νέμηται ἀδεῶς τὰς προσόδους τῶν Ἱερῶν κτημάτων ἀπὸ τοῦ 1863 ἔτους καὶ ἐφεξῆς, καὶ καταπολεμῇ διὰ τῶν μέσων τούτων τὴν Ἐκκλησίαν· αἱ δὲ ὀρθόδοξοι ἐκκλησιαῖοι ἐγίνοντο τὸ θῦμα ὅλης ταύτης τῆς ἀκατονομάστου βιομηχανίας, ἥς παράδειγμα οὐδὲν εἶδεν ἄχρι τῆς σήμερον ἢ ὑφἕλιος πᾶσα.

Ἄλλ' ὅτε ὁ Κούζας τὴν οἰκτρὰν ἔπεσε πτώσιν καὶ κατάπτυστος καὶ ἐστιγματισμένος κατέλιπε τὸ πάτριον ἔδαφος, τὸ Ἔθνος τῶν Ρουμούνων ἀνανῆψαν ἀπὸ τῆς πλάνης εἰς ἣν ἡ θεοκαπηλεία ἐκείνου παρεξέτρεψε, τὰς μὲν κακῶς γενομένας τρα-

πεζιτικᾶς συμφωνίας ἀνεκήρυξεν ἀκύρους, τοὺς δὲ καπηλευσαμένους τὰ πάτρια ὑπουργοὺς παρέπεμψεν ἐνώπιον τοῦ βήματος τῶν Δικαστηρίων καὶ ἀπήτησε τὴν ἐπιστροφήν τῶν δεκαπέντε ἑκατομμυρίων γροσίων ἅτινα ἔφθασαν νὰ περιέλθωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν φρονίμων τραπεζιτῶν ἐκ τῶν ἱερῶν χρημάτων ὅσα ὁ Κούζας ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῆς δημεύσεως ἤρπασεν ἐκ τῶν προσόδων τῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας κτημάτων.

ὦ! πόσον ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαί τῶν ἀνθρώπων! πόσον δὲ ἐπισφαλέστεραι, ὅταν αἱ ἐπίνοιαὶ αὗται ὦσιν ἐπίνοιαὶ σατανικαί! Χαλκεύων ἐν τῷ σκότει ὁ Κούζας μετὰ τῶν θιασωτῶν αὐτοῦ τὰ δεσμὰ δι' ὧν ἔμελλε νὰ ὑποδουλώσῃ εἰς τραπεζίτας τινὰς ὅλην τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν, ἀφ' οὗ ἀπεγύμνου αὐτὴν ἀπὸ κτήσεων σερεῶν καὶ ἀναπαλλοτριώτων προικοδοτηθειῶν ὑπὸ σειρᾶς χριστιανικῶν γενεῶν, ἔχαιρε χαρὰν σατανικὴν καὶ ἐφρόνει ὅτι ἔμελλον αἰωνίως νὰ μείνωσιν ἄγνωστα τὰ αἰσχρὰ μηχανήματα δι' ὧν ἠπάτα καὶ τὸ Ἔθνος αὐτοῦ καὶ τοὺς Δυνάστας τῆς γῆς. Ἀλλὰ κατέβη ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ γυμνὰ καὶ τετραχλισμένα παρῤῥησιάζονται ἐνώπιον παντὸς τοῦ κόσμου τὰ σκότια ἔργα τῆς διαφθορᾶς καὶ ἀσεβείας. Τὸ δὲ Ἔθνος ἅπαν τῶν Ρουμούνων ρίπτει κατ' αὐτοῦ τὴν πέτραν τοῦ ἀναθέματος καὶ στηλιτεύει τοὺς συνεργάτας τῆς ἀδικίας ὡς καπηλευσαμένους καὶ βεβηλώσαντας, αἰσχροῦ κέρδους χάριν, τὰ τιμαλφέστατα τοῦ Ἔθνους ἐκείνου σεμνώματα, τὰ εὐσεβῆ καθιδρύματα τῶν προγόνων αὐτοῦ!

1.

Τῆ 20 Φεβρουαρίου 1866 ἡ Βουκουρεστιανὴ ἔφημερίς «ὁ Ῥουμοῦνος» ἐδημοσίευσε τὸ ἐξῆς ἄρθρον.

« Ἀρχόμενοι σήμερον καταγγέλλομεν πρὸς τὸν φορολογούμενον λαὸν καὶ ἄλλην πράξιν διαρπαγῆς, πράξιν καταστροφῆς, πράξιν ἀξίαν νὰ ὀνομασθῆ μανία καταστροφῆς, διότι ὁμοίαν αὐτῆς ἄλλην οὐδεὶς εἶδεν ποτε ἐν οὐδενὶ μέρει τῆς γῆς· ἐνοοῦμεν τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐνεργήθη τὸ δάνειον τῶν 150 ἑκατομμυρίων τουρκικῶν γροσιῶν ἅτινα ἦσαν προωρισμένα εἰς συντήρησιν τῶν ξένων μοναστηρίων. Ὁ τραπεζίτης ἐπιφορτίζεται νὰ πληρώσῃ ἐτησίως ἑπτὰ καὶ ἡμισυ περίπου ἑκατομμύρια εἰς χεῖρας τῶν μοναχῶν, ἡ δὲ ἡμετέρα Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ πρὸς τὸν τραπεζίτην καθ' ἕκαστον ἔτος ποσότητα σχεδὸν διπλασίαν. Ὁ τραπεζίτης δὲν ἐπλήρωσε μέχρι τοῦδε οὐδὲ ὀβολὸν πρὸς τοὺς μοναχοὺς, καὶ οὐδεὶς οἶδε πότε θέλει γείνη ἀνάγκη νὰ πληρωθῶσιν. Ἐντοσοῦτῳ ἡ παρελθοῦσα Κυβέρνησις ἐμέτρησεν ἤδη ἑκατομμύρια εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ μακαρίου ξένου τραπεζίτου.

» Ἡ ὑπόθεσις αὕτη εὐρίσκεται ἤδη ὑπὸ ἐξέτασιν ἐν τῷ οἰκονομικῷ τμήματι τῆς Βουλῆς, καὶ τὸ ἔθνος ἐντὸς ὀλίγου θέλει φωτισθῆ διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ θέλει ἀγανακτῆσει. Ἔως τότε δὲ, περιοριζόμεθα νὰ γνωστοποιήσωμεν εἰς τὸ δημόσιον ὅτι, κατὰ τὴν διάληψιν τοῦ ρηθέντος συμβολαίου, ὁ τόπος θέλει πληρώσῃ πρὸς τὸν τραπεζίτην, ἐν διαστήματι ἐτῶν 24, τετρακόσια εικοσιδύο ἑκατομμύρια ἀντὶ τῶν ἐκατὸν πενήκοντα ἅτινα οὗτος ἤθελε τυχὸν πληρώσει πρὸς τοὺς Μοναχοὺς. »

2.

Ἐπιστολὴ τοῦ Κ. Ι. Στράτ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ῥουμουνίας (ἐπὶ Κούζα) πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς ἔφημερίδος «ὁ Ῥουμοῦνος».

Κύριε Συντάκτα!

Βουκουρέστιον 22 Φεβρουαρίου 1866.

« Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 20 Φεβρουαρίου τοῦ «Ῥουμοῦνου» εἶδον τὰ γραφόμενα ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ἐπιθεωρήσει περὶ μιᾶς ἀπείρου διαρπαγῆς γενομένης δῆθεν πρὸς ζημίαν τοῦ Ῥουμουνικοῦ Κράτους δι' ἐνὸς δανείου 150 ἑκατομμυρίων, προωρισμένων διὰ τοὺς Ἁγίους Τόπους. Λέγει δὲ μεταξὺ ἄλλων ἡ ὑμετέρα ἔφημερίς ὅτι ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει τραπεζίτης μεθ' οὗ ἡ παρελθοῦσα κυβέρνησις ἐσυνθηκολόγησε, λαμβάνει παρὰ τῆς Ῥουμουνικῆς κυβερνήσεως διπλασίαν ποσότητα τῆς ἣν αὐτὸς ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ πρὸς τοὺς Ἁγίους Τόπους, καὶ ὅτι τὰ πληρωθησόμενα παρὰ τοῦ κράτους, ἀντὶ τῶν 160 ἑκατομμυρίων, ὑπολογίζονται συγκεφαλαιούμενα ἐν διαστήματι 24 ἐτῶν εἰς 422 ἑκατομμύρια.

» Ἐπευφημῶ πρῶτος ἐγὼ ἐξ ὅλης καρδίας εἰς τὴν δεικνύετε σπουδὴν πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν καταχρήσεων καὶ διαρπαγῶν ὅσαι κατεπράχθησαν ἢ καὶ καταπράττονται εἰσέτι ἐπὶ βλάβῃ τοῦ κράτους, καὶ πέποιθα ὅτι ἡ εἰλικρίνεια τῶν λόγων μου δὲν θέλει λογισθῆ ἀμφίβηλος παρ' οὐδενὶ τῶν γνωριζόντων με, διότι οὐδέποτε ἐν τῷ βίῳ μου ὑπερησπίσθην ἢ ἐπεκάλυψα καταχρήσεις καὶ διαρπαγᾶς. Ἀλλὰ δ' αὐτὸν τοῦτον τὸν λόγον καὶ ἐπιθυμῶ ὥστε ἐπιχειρῶν «ὁ Ῥουμοῦνος» ἔργον ἠθικῆς διορθώσεως νὰ ἐξετάζῃ ὠριμώτερον τὰ πράγματα καὶ νὰ μὴ ἀκολουθῆ ἀβασανίστως τοῖς λόγοις τοῦ τυχόντος. Ἄλλως αἰ πρὸς τὸ ἔθνος γενησόμεναί τυχὸν καὶ περὶ ἄλλων καταμηνύσεις ἀπολέσουσι μέγα μέρος τῆς ἠθικῆς αὐτῶν βαρύτητος.

» Χάριν λοιπὸν ὑμῶν, καὶ χάριν ἐμοῦ αὐτοῦ ὅστις εἶμι τὸ μᾶλλον ἐνοχοποιούμενον πρόσωπον, καθὼ ὑπογράφας ἐν καιρῷ τῆς ὑπουργείας μου τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος δάνειον, ἔρχομαι νὰ σᾶς δώσω διασαφήσεις τινὰς περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐνεργήθη, καὶ νομίζω εὐτύχημα ἐὰν πείσω ὑμᾶς τε καὶ τὸ δημόσιον τὸ ἀναγινώσκον τὸν «Ῥουμοῦνον» ὅτι ἐὰν τὸ κράτος ἔπαθεν ἐκ τοῦ δανείου τούτου ζημίαν, δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ ἐνοχος.

» Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ὅτε ἀπετέλουν καὶ ἐγὼ μέρος τοῦ ὑπουργείου Βοζιάνου, παρέστησα τῇ Βουλῇ Νομοσχέδιον περὶ συνάψεως ἐνὸς δανείου ἐξ 150 ἑκατομμυρίων τουρκικῶν γροσιῶν, πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων τῶν καλουμένων Προσκυνημένων.

» Πολλοὶ τῶν ἐντίμων ἀντιπροσώπων ἠρώτησαν τότε ἐμὲ καὶ τοὺς συναδέλφους μου ὑπουργοὺς, ἂν ἀνεδεχόμεθα τὸ βᾶρος τοῦ νὰ διαβεβαιώσωμεν κατηγορηματικῶς, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο μέλλει νὰ ἀποπερατωθῆ καὶ πότε· ἡμεῖς δὲ ἀπηντήσαμεν, ὅτι δὲν ἀναλαμβάνομεν ἐπὶ τούτῳ οὐδεμίαν ἀπολογία, καθότι οὐδὲ ἡμεῖς ἐγινώσκομεν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἄλλο τι, παρ' ὅσα ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπρόσωπος μᾶς ἔγραφε, καὶ ὅτι ἀφίνομεν εἰς τὴν βουλὴν νὰ ἐκτιμήσῃ ἐλευθέρως τὰς παραστάσεις τοῦ Κ. Νέγρη.—Τοιοῦτοτρόπως ἡ μὲν Βουλὴ ἔκρινεν εὐλογον νὰ παραδεχθῆ τὸ νομοσχέδιον, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ συνομολογήσῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος δάνειον, πρὸς 10 τοῖς 100, διὰ τόκον, χρεώλυτρον καὶ προμήθειαν τραπεζιτικὴν.»

» Μόλις δὲ ἐψηφίσθη τὸ νομοσχέδιον, καὶ ἔφθασεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ Κ. Νέγρης εἰς Βουκουρέστιον, λέγων πρὸς τὸν τότε ἡγεμόνα καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν του ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας συνεννοήσεις τὰς ὁποίας δῆθεν ἔλαβεν ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τινῶν Πρέσβων τῶν ἐγγυητριῶν Δυνάμεων, εὐνοϊκῶς διακειμένων πρὸς ἡμᾶς ἐν τῷ μοναστηριακῷ ζητήματι, τὸ συνέδριον τῶν Δυνάμεων δὲν θέλει μᾶς ἀναγκάσει νὰ πληρώσωμεν ἐκ τοῦ παραυτίκα 150 ἑκατομμύρια γροσιῶν διὰ μιᾶς, ἀλλὰ μόνον 6 τοῖς 100 τόκον, καὶ 2 τοῖς 100 ἐτησίως χρεώλυτρον, ἐν ὅσῳ νὰ ἀποπληρωθῆ ἡ ρηθεῖσα ποσότης.

» Συγχρόνως δὲ μᾶς διεβεβαίον, ὅτι οἱ Πρέσβεις ἐκεῖνοι τὸν παρεκίνησαν ἐμπιστευτικῶς νὰ ἐνεργήσῃ ὥστε νὰ παρρησιασθῆ ἐκ μέρους τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὀθωμ. ἑταιρείας, (ἣτις εἶναι τραπεζιτικὸν κατάστημα,) μία ἔγγραφος διακλήρυξις πρὸς τὴν διεθνή ἐπιτροπὴν, διχλαμβάνουσα ὅτι ἔχει τάχα ἔτοιμα 150 ἑκατομμύρια διὰ λογαριασμὸν τῆς Ῥουμουνικῆς

SISMANOGLIO
MEGARO

Κυβερνήσεως ὑπὸ τὴν διάθεσιν τῶν ἁγίων Τόπων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παύσῃ πᾶσα ἀντίστασις τῶν Δυνάμεων ἐκείνων, αἰτινες ἀμφισβήτησαν τὸ ἀξιοχρεῶν ἡμῶν εἰς τὴν πληρωμὴν ταύτην διὰ νὰ ἀναβάλλωσιν ἐπ' ἀόριστον διὰ τῆς τοιαύτης προφάσεως τὸ ζήτημα τοῦτο.—Ταῦτα δὲ λέγων ὁ Κ. Νέγρης καθυπέβαλεν εἰς ἡμᾶς καὶ ἐν σχέδιον συμφωνητικοῦ μετὰ τῆς ὀθωμ. ἑταιρείας, ὡς τελειωτικὸν προῖόν τῶν διαπραγματεύσεων τὰς ὁποίας ἔκαμε μετὰ τοῦ τραπεζιτικοῦ τούτου καταστήματος ἔτι πρότερον, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ δυνηθῇ νὰ παραστήσῃ εἰς τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν προτάσεις τετελειωμένας καὶ νὰ ἀπολαύσῃ, ὅσον δυνατὸν ταχύτερον, τὴν περὶ ἧς προσίπομεν διακήρυξιν, ἡ ὁποία μόνη ἦτο ἱκανή, ὡς διεβεβαίου τότε ὁ Κ. Νέγρης, νὰ φέρῃ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν εἰς πέρας τὸ Μοναστηριακὸν ζήτημα πρὸς ὄφελος τοῦ Τόπου. (1) Τὸ σχέδιον τοῦ συμφωνητικοῦ περιελάμβανεν ὅτι ἡμεῖς θέλομεν πληρῶναι, καθ' ἕκαστον ἔτος, ἐν Βουκουρεστίῳ, πρὸς τὸν ἐπιτετραμμένον τῆς ὀθωμ. ἑταιρείας, 6 τοῖς

(1) Ὁ σεβάσμιος Ἀρχιεπίσκοπος Γερμανίας, ὁ ἐκδοὺς Γαλλιστὶ τὰ ἔγγραφα ταῦτα, ἐπισυνάπτει ἐν ταῦθα σημείωσιν ἢ, ἕνεκα τῆς πολυῆς σπουδαιότητος τῶν περιεχομένων, μεταγράφου ὀλίγηρον, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

« Ὁ σκοπὸς τῆς εἰς Βουκουρεστίον τότε ἐπιδημίας τοῦ Κ. Νέγρη ἀνακαλύπτεται πρῶτον ἤδη ἐκ τῆς παρουσίας » ἐπιστολῆς τοῦ Κ. Σπράτ. Ἐγένετο τότε ἀπλῶς λόγος περὶ θανείων ἅτινα κατεγίνετο ἢ Ῥουμανικῆ Κυβέρνησις » ζητοῦσα πόθεν νὰ πορισθῇ. Πραγματικώτερον δὲ τινα νύξιν περὶ ᾧ διεπραγματεύετο ἢ ῤηθεῖσα Κυβέρνησις μετὰ » τῆς « Γενικῆς ἑταιρείας » ἔδωκε μόνη ἢ βραδύτερον ἐπεληθούσα Κοινοποίησις τοῦ Ἐξοχωτάτου Πρέσβευος τῆς » Ἀγγλίας Σίρ Ἐνρίκου Βούλβερ, ὅστις καὶ ἐπεφόρτισεν ἡμᾶς αὐτοὺς νὰ παραστήσωμεν τὰ ἐν αὐτῇ πρὸς τὰς Ἰε- » ρὰς Κοινοτήτας, ἔχοντα ἐπὶ λέξεως οὕτω:

Κωνσταντινούπολις, τῆ 24 Αὐγούστου 1863.

Ἅγιε Ἀρχιεπίσκοπε,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω ὑμῖν ἀντίγραφον ἐπιστολῆς μου γραμμένης τῆ 11 τοῦ παρελθόντος μηνὸς πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπροσώπους τῆς Αὐστρίας, Γαλλίας, Ἰταλίας, Πρωσίας καὶ Ῥωσσίας περὶ τῆς ἀποζημιώσεως ἢν προέτειναν ὁ Πρίγκηψ Κούζας διὰ τὰ προσκυνημένα μοναστήρια.

Παρακαλῶ νὰ γνωστοποιήσητε πρὸς τοὺς ἐντολεῖς ὑμῶν τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, καὶ νὰ δεχθῆτε τὰς διαβεβαιώσεις τῆς ἐξιδιασμένης μου ὑπολήψεως.

(ὑπογρ.) E. A. BOYABER.

Πρὸς τὸν Παροσιώπατον Ἀρχιεπίσκοπον Γερμανίας
Ἀντιπρόσωπον τῶν Ἁγίων Τόπων κ. λ. π.

Ἀντίγραφον.

Κωνσταντινούπολις, 11 Ἰουλίου 1863.

Ἀγαπητὲ Συνάδελφε,

Ἐπιστρέφω ὑμῖν ὑπογεγραμμένον παρ' ἐμοῦ τὸ ἀντίγραφον τοῦ πρωτοκόλλου εἰς ὃ ἀπὸ κοινοῦ ἐμείναμεν σύμφωνοι, κρίνω χρεὸς μου, μετ' ὄραμον σκέψιν, νὰ ἀναμνήσω εἰς τὴν ἡμετέραν προσοχὴν ὅσα προφορικῶς διεκήρυξα προχθὲς ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδριάσει.

400 χρεώλυτρον ἐπὶ ἐνὸς κεφαλαίου 450 ἑκατομ. τουρκικῶν γροσίων, ἡ δὲ ἑταιρεία θέλει πληρῶναι ἀκριβῶς τὴν αὐτὴν ποσότητα ἐτησίως πρὸς τοὺς Ἁγίους Τόπους, προσέτι δὲ θέλει ἐκδώσει τὴν προῤηθεῖσαν διακήρυξιν πρὸς διευκόλυνσιν τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τούτου, ἡμεῖς δὲ θέλομεν δίδει πρὸς τὴν ἑταιρείαν ἕνεκα προμηθείας, καὶ ἕνεκα τῆς ῤηθείσης διακη-

Τῷ ὄντι, διατὶ μυστήρια ; οὐδεὶς δύναται νὰ ἀγνοῇ ὅτι ὅταν ὁ Πρίγκηψ Κούζας ἀνακηρύττῃ ὅτι διὰ τῆς συμφωνίας ἢν συνέκλεισε μετὰ τῆς « Γενικῆς ἑταιρείας » νομίζει ὅτι ἔπραξε πᾶν ὅ,τι ἠδυνάμεθα νὰ ἐπιθυμήσωμεν, ἐνοεῖ καθαρῶς ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου προσήνεγκε μίαν ἀποζημιώσιν τὴν ὁποίαν καὶ ἡμεῖς εὐρίσκομεν ἀποχρῶσαν διὰ τὸ ἀντίτιμον τῶν γαιῶν τῶν Γραικικῶν Μοναστηρίων, καθὼς καὶ ὅτι μᾶς ἐξησφάλισαν ὡς πρὸς τὸ « Εἰδικὸν Ταμεῖον. » Ἠδυνάμεθα μὲν νὰ προσποιηθῶμεν ὅτι δὲν ἐννοοῦμεν τοὺς λόγους του, καὶ διὰ μίαν διπλωματικῆς ὑπεκφυγῆς νὰ ὀμιλοῦμεν περὶ μόνου τοῦ « Εἰδικοῦ Ταμείου. » Νομίζω ὅμως ὅτι τότε ὁ Πρίγκηψ θέλει ἔχει δικαίον, ἂν κατόπιν προταθῇ περὶ χρηματικῆς ἀποζημιώσεως, νὰ κατακρίνῃ τοὺς μὴ παραδεχομένους τὴν μετὰ τῆς « Γενικῆς ἑταιρείας » συμφωνίας του ὡς ἀτίμους καὶ ἀνευλακρινεῖς. Δύναται νὰ τοῖς εἴπῃ: « Κ Ὑ ρ ι ο ι , γ ν ω ρ ῖ ζ ε τ ε ὁ ποί α ς σ υ μ φ ω ν ῖ α ς ἔ κ α μ α ὡ ς π ρ ὸ ς τ ῆ ν π λ η ρ ω μ ῆ ν τ ῆ ς ἀ π ο ζ η μ ῖ ὡ σ ε ω ς . Σ ᾶ ς ε ἰ π ο ν κ α θ α ρ ῶ ς ὅ τ ι ἐ ν ὀ μ ῖ ζ α αὐ τὰ ς ἰ κ α ν ᾶ ς ν ᾶ σ ᾶ ς εὐ χ α ρ ῖ σ τ ῆ σ ω σ ῖ ν , ἀ λ λ ὕ μ ε ἰ ς δ ἐ ν μ ο ἰ ἂ π η ν τ ῆ σ α τ ε ᾽ μ ἐ ἀ φ ῆ κ α τ ε εἰ ς τ ὸ σ κ ὸ τ ο ς . » — Ἡ αὐτὴ σιωπὴ βλάπτει καὶ τὰ μοναστήρια θέλουσι μᾶς εἶπει: Ὁ Πρίγκηψ Κούζας ἐδήλωσε τὸ περὶ ἀποζημιώσεως φρόνημά του· νομίζει ὅτι αἱ Δυνάμεις θέλουσι συγκατατεθῆ, ἀλλ' οὐδεὶς ἀποκρίνεται· εἰς ἡμᾶς λοιπὸν δὲν μένει ἄλλο τι πρὸ ὀφθαλμῶν, εἰμὴ αἱ συμφωνίαι τοῦ Πρίγκηπος Κούζα μετὰ τῆς « Γενικῆς ἑταιρείας. »

Ἐνεκα τούτων ἐπιθυμῶ νὰ ἐκθέρῃ ἐνταῦθα τὴν ἐδικὴν μου γνώμην καὶ νὰ σᾶς εἴπω ὅτι θεωρῶ ἐμαυτὸν ἐλεύθερον νὰ τὴν ἐκφράσω τόσον πρὸς τὴν Ἡγεμονικὴν Κυβέρνησιν, ὅσον καὶ πρὸς τὰ Μοναστήρια.

Δὲν ἀπαιτῶ νὰ πράττωσιν οἱ συνάδελφοί μου ἢ νὰ ἐκφράζωμαι ὅπως ἐγώ· τινὲς δὲν θέλουσι νὰ ὀμιλήσωσι κατὰ τὸ παρὸν περὶ ἀποζημιώσεως χρηματικῆς· ἄλλοι θεωροῦσι τὴν ῤηθεῖσαν συμφωνίαν τοῦ Πρίγκηπος Κούζα ὡς ἀρίστην· ἄλλοι πάλιν ἀμφισβηλοῦσιν ἴσως· ἐγὼ δὲ εἰς οὐδεμίαν τῶν κατηγοριῶν τούτων ὑπάγομαι. Ἐγὼ φρονῶ ὅτι τὸ μεταξὺ τῶν Μοναστηρίων καὶ τῶν Ἡγεμονικῶν ζήτημα δύναται νὰ περατωθῇ διὰ μίαν χρηματικῆς ἀποζημιώσεως δικαίας. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Ἐπιτροπὴ καταγίνεται εἰς τὸ νὰ συλλέξῃ πληροφορίας περὶ τούτου, δὲν δύναμαι νὰ ἀποφανθῶ περὶ ποσοῦ ἀποζημιώσεως πρὶν ἢ ῤηθεῖσα ἐπιτροπὴ ἐκπεραιώσῃ τὴν Ἐκθεσιν αὐτῆς. Δὲν δύναμαι λοιπὸν πρὸς τὸ παρὸν νὰ παραδεχθῶ τὸν ἀριθμὸν 450 ἑκατομμύρια, οὔτε ἄλλον τινα. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἡ χρηματικὴ ἀποζημιώσις, ὅσῳδήποτε ἤθελεν εἶσθαι, ὀφείλει κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην νὰ πληρωθῇ ἐκ τοῦ παρακτικῆ ἅμα προσδιορισθῇ, ἐν μετρητοῖς, ἢ νὰ ἐγγυηθῇ εἰς ἕνα τρόπον ὅστις οὐδεμίαν νὰ ἐπιδέχεται ἀμφιβολίαν, οὔτε δυσκολία τις νὰ δύναται νὰ ὑπάρξῃ εἰς τὸ νὰ καταμετρηθῇ ἢ ὀρισθησομένη ποσότης παρὰ τοῦ ἐγγυητοῦ, ἅμα ζητηθῇ. Ἡ συμφωνία τοῦ Πρίγκηπος Κούζα οὔτε τὸν ἕνα οὔτε τὸν ἄλλον ὅρον περιλαμβάνει.

Διακηρύττω λοιπὸν, ὅσον ἀπὸ μέρους μου, καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον, ὅτι ὅσον καὶ ἂν ἐπιθυμῶ νὰ εὐκολύνω κατὰ τὸ δυνατόν τὰ περὶ « Εἰδικοῦ Ταμείου », τὸ ὁποῖον δικαιούμεθα νὰ ἀπαιτῶμεν, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου καλῶς ποιοῦμεν, τὸ κατ' ἐμὲ, ἐξοικονομοῦντες μέχρι βαθμοῦ τινος τὴν Ἡγεμονικὴν Κυβέρνησιν, δὲν ἀναλαμβάνω οὐδεμίαν εὐθύνην ὡς πρὸς τὸ σχέδιον ὅπερ προτείνει ὁ Πρίγκηψ Κούζας, ἐὰν κατόπιν προταθῇ περὶ χρηματικῆς ἀποζημιώσεως· διότι τὸ σχέδιον ἐκεῖνο παρατείνει τὴν πληρωμὴν ἀποζημιώσεως τοιαύτης εἰς πολλῶν ἐτῶν διάστημα, καὶ κρέμαται ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσίν του ἀπὸ μυρίας περιπετειῶν.

Δέξασθε κλπ.

(ὑπογρ.) E. A. BOYABER.

(Σημειώτέον ὅτι, συνεπεία τῆς ἀνωτέρω Διακινώσεως, ἡ Ἐκκλησία ἐσπευσε, τῆ 27 Αὐγούστου, νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐπισήμως κατὰ τῆς ἰδέας τοῦ Κ. Βούλβερ τῆς περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῶν μοναστηρίων).

ρύξεως, προσέτι δὲ ἕνεκα τῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνει ἡ ἔταιρεία, τὸ ἀπὸ μέρους της, παρὰ τῆ διεθνεί ἐπιτροπῇ, τριάκοντα χιλιάδας λιρῶν τουρκικῶν καθ' ἕκαστον ἔτος. Ὁ Κ. Νέγγης, πρῶτον ἀντιπρόσωπος, τόσον πολὺ ἐπέμενεν εἰς τὸ νὰ υπογράψῃ τὸ Συμφωνητικὸν τοῦτο ὥστε καὶ διεκήρυξεν ὅτι δὲν θέλει ἐπιστρέψῃ πλέον εἰς Κωνσταντινούπολιν ἂν τὸ συμφωνητικὸν δὲν υπογραφῆ, ἐπειδὴ δὲν εἶχε πλέον τί νὰ κάμῃ, καθότι τὸ μοναστηριακὸν ζήτημα ἦτο ἀποφασισμένον, ἐὰν δὲν γίνῃ δεκτὸν τὸ ῥηθὲν συμφωνητικὸν, νὰ λυθῆ ἐπὶ ζημίᾳ τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Τόπου.

» Τί ἔπρεπε νὰ πράξωμεν, ἀκούοντες τοιούτους λόγους;

» Νομίζω ὅτι καὶ πᾶς ἄλλος ἀντὶ ἡμῶν δὲν ἤθελε δυνῆθαι νὰ ἐμποδίσῃ τὴν παραδοχὴν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος συμφωνητικοῦ, βλέπων μάλιστα ὅτι ὁ Τόπος δὲν ἔμελλε νὰ πληρόνη, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τριάκοντα χιλιάδων λιρῶν, περὶ ὧν εἴπομεν, εἰμὴ 10 τοῖς 100 ἐτησίως καθὼς καὶ ἡ Βουλὴ εἶχεν ἀποφασίσει . . .

» Σημειωθήτω λοιπὸν καλῶς, κύριε Συντάκτα, ὅτι κατὰ τὸ συμβόλαιον τοῦτο τὸ ῥηθὲν τραπεζικὸν κατὰστημα νὰ πληρόνη ἐτησίως διὰ λογαριασμὸν τῆς ρουμουνικῆς κυβερνήσεως 7 ἑκατομμύρια βλαχικῶν γροσίων, ἡ δὲ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ πληρόνη πρὸς ἐκεῖνο 9 ἑκατομμύρια τὸ ὅλον· ἐπομένως τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ «Ρουμούνου» ὅτι ἡ Κυβέρνησις πληροῖ διπλάσια εἶναι μακρὰν τῆς ἀληθείας.

» Παρατηρητέον δὲ καὶ ὅτι ἐγὼ διὰ νὰ ἐπιφυλάξω εἰς τὸν τόπον τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διαλύσῃ τὸ συμφωνητικὸν τοῦτο, ἐν περιστάσει καθ' ἣν εὖρη ἀλλαγῶ ὠφελιμωτέρας συμφωνίας, συνέκλεια μετὰ τῆς εἰρημένης ἔταιρείας ἐν πρόσθετον ἄρθρον, δι' οὗ συνομολογεῖται ὅτι τὸ συμφωνητικὸν ἐκεῖνο δύναται νὰ διαλυθῆ ὀψέποτε τὸ μοναστηριακὸν ζήτημα ἤθελε λυθῆ διὰ τρόπου ἄλλου παρ' ἐκεῖνον ὃν εἴχομεν ὑπ' ὄψιν ὅτε ὑπεγράφομεν τὸ ῥηθὲν συμφωνητικὸν, ἐν περιστάσει δὲ τοιαύτῃ ἡ Κυβέρνησις ἡμῶν θέλει ἀποζημιώσῃ τὴν ἔταιρείαν διὰ ποσότητος 7,500 λιρῶν τουρκικῶν.

» Ἄν πρόκηται ἤδη περὶ τῆς ζημίας τὴν ὁποίαν ὁ τόπος ἔπαθε μέχρι σήμερον, ἕνεκα τοῦ συμβολαίου ἐκείνου, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς ὑποβάλω ἀπλουστάτην τινὰ σκέψιν, ἐξ ἧς θέλετε πεισθῆ, ἐλπίζω, ὅτι ἡ ζημία δὲν εἶναι τοσοῦτον μεγάλη, ὅσον θέλουσί τινες νὰ τὴν παραστήσωσι.

» Κατὰ τὴν διάληψιν τοῦ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντος νόμου, ἐγὼ εἶχον τὴν ἐξουσίαν νὰ συνομολογήσω ἀμέσως ἐν δάνειον 150 ἑκατομμυρίων πρὸς 10 0]0. Ἐὰν ἔπραττον τοῦτο, ἂν δηλαδὴ ἐδανειζόμεν ἀπὸ τινος τραπεζῆς ξένης ὅλον αὐτὸ τὸ ποσόν, τί ἤθελε προκύψει σήμερον; Θάτερον τῶν δύο· καὶ τὰ χρήματα ἤθελον μένει ἄθικτα ἐν τῷ δημοσίῳ ταμείῳ, καὶ ἠθέλαμεν χρεωστῆ νὰ πληρώσωμεν τὴν ἐτήσιον δόσιν 10 0]0, ὃ ἐστὶν 9 ἑκατομμύρια ἄχρι σήμερον, ἅτινα ἤθελον εἶσθαι ὀλοτελῶς ἀπωλεσμένα δι' ἡμᾶς,—ἡ ἤθελε συμβῆ χειρόν τι, δηλαδὴ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἀμνηχανίᾳ εἰς ἣν ἀπὸ πολλοῦ εὐρίσκεται τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἐν μέγα μέρος τῶν 150 ἑκατομμυρίων ἤθελεν ἐξοδευθῆ εἰς ἄλλας ἀνάγκας, καθὼς συνέβη διὰ τὸ δάνειον Στέρν, εἰς τρόπον ὥστε, ἐρχομένης τῆς ὥρας τοῦ νὰ καταμετρήσωμεν τὰ χρήματα

εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὁ τόπος ἤθελεν εὐρεθῆ ἐν ἀνάγκῃ νὰ καταφύγῃ εἰς νέον ἄλλο δάνειον.

» Μοὶ φαίνεται ἐπομένως σαφὲς ὅτι, καὶ ἐν τῇ μάλλον εὐνοικῇ περιστάσει, τουτέστι ἐν τῇ ὑποθέσει ὅτι τὰ χρήματα ἔμενον ἄθικτα, πάντοτε ὁ τόπος ἤθελε ζημιωθῆ 9 ἑκατομμύρια ἕως σήμερον, καὶ ὡς ἐπίμετρον ἤθελεν εὐρίσκεισθαι ὑπὸ δεσμὸν ἐνὸς συμβολαίου τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ διαλύσῃ.

» Μεταβῶμεν ἤδη εἰς ἐξέτασιν τῆς ζημίας ἣτις προέκυψεν ἐκ τοῦ συμβολαίου τοῦ παρ' ἡμῶν υπογραφέντος.

» Ἡ Κυβέρνησις ἐπλήρωσεν ἄχρι τοῦδε 9,300,000 γρόσια Βλαχίας· ἐξ αὐτῶν 7,440,000 μένουσιν ὡς παρακαταθήκη, καθότι τὸ μοναστηριακὸν ζήτημα δὲν ἐλύθη, καὶ ἐπομένως δὲν ἐδέησε νὰ μετρηθῶσι πρὸς οὐδένα. Τὸ ποσὸν λοιπὸν τὸ ὁποῖον ζημιούμεθα, εἶναι αἱ 30,000 λίραι, δηλαδὴ περίπου 2,000,000 βλαχικῶν γροσίων. Τὴν σήμερον δὲ ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἐν πάσῃ ὥρᾳ τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ διαλύσῃ τὸ συμφωνητικὸν ἐκεῖνο, διότι τὸ μοναστηριακὸν ζήτημα δὲν ἐλύθη μήτε δύναται τις νὰ γνωρίζῃ πότε θέλει λυθῆ, ἡ δὲ ἔταιρεία ὀφείλει νὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸ ταμεῖον τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως τὰ 7 1]2 ἑκατομμύρια.

» Βεβαίως καὶ αὐτὴ ἡ ζημία τῶν δύο ἑκατομμυρ. εἶναι ἐπαισθητὴ διὰ τὸν τόπον· βεβαίως ἡ προμήθεια ἣτις ἐσυμφωνήθη εἶναι ὑπερμεγέθης (30 χιλ. λίραι κατ' ἔτος διδόμεναι εἰς διάστημα 24 ἐτῶν)· ἀλλὰ ἐρωτῶ πάντα εἰλικρινῆ καὶ φιλαλήθη ἄνθρωπον: Ἠδύνατο νὰ πράξῃ διαφοροτρόπως ὅταν ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν ἐδίδε τοιαύτας πληροφορίας, καὶ μάλιστα ὅταν διεβεβαίω θεικώτατα ὅτι, τὸ ζωτικώτατον αὐτὸ διὰ τὸν τόπον ζήτημα ἦτο χαμένον, ἐὰν δὲν ὑπεγράφετο τὸ συμφωνητικὸν ἐκεῖνο;—Πταίω τάχα ἐγὼ καὶ οἱ τότε συναδελφοί μου, διότι τὸ συμφωνητικὸν ἐκεῖνο οὐδὲν παρήγαγε τὸ ἐλπιζόμενον ἀποτέλεσμα;

Ἴδου, Κύριε Συντάκτα, αἱ διασαφής τὰς ὁποίας ἔκρινα χρέος μου νὰ σᾶς δώσω, καὶ περιμένω ἐκ τῆς ἀμεροληψίας ὑμῶν νὰ δημοσιεύσητε αὐτάς ἐν τῇ ἐφημερίδι ὑμῶν.

Δέξασθε κλπ.

I. ΣΤΡΑΤ.

3.

Ἐκ τῆς ἐφημερίδος « ὁ Ρουμούνος » τῆς 24 Φεβρουαρίου 1866.

Ὅτε ἡ Βουλὴ δημοφώνως ἐψήφισε τὴν ἐκλαίκευσιν τῶν κτημάτων τῶν λεγομένων προσκυνημένων τοῖς Ἁγίοις Τόποις, ἀνέθηκεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν συνομολόγησιν δανείου πρὸς συν-

SISMANOGLIO
MEGARO

τήρησιν τῶν γραικικῶν μοναστηρίων καὶ λοιπὰς ὑπὲρ τῶν ἐν τῷ Ὄθωμανικῷ Κράτει χριστιανικῶν λαῶν ἀγαθοεργίας. Τὸ ὑπὸ τὸ ὄνομα *Στέρον* δάνειον συνωμολογήθη, ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ οὐδ' ἄβολος ἐδόθη πρὸς τὸν σκοπὸν δι' ὃν εἶχεν ἐγκριθῆ. Ἡ τοιαύτη μετατροπὴ τῆς χρήσεως τῶν κεφαλαίων τούτων ἀπὸ τοῦ ἀρχικοῦ αὐτῶν προορισμοῦ εἶναι μία τῶν πολλῶν πράξεων αἰτινῆς καιριωτάτης κατέφερον πληγῆν ἐπὶ τῆς πίστεως τῆς πεσοῦσης ἡγεμονίας, καταδείξασα ἐναργέστατα μετὰ πόσον ὀλίγης εὐκρινείας ἐφέρετο ἡ Κυβέρνησις περὶ τε τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων καὶ τὴν χρῆσιν τῆς δημοσίας περιουσίας.

Ἀφοῦ τὸ δάνειον *Στέρον* ἐξηνητήθη χωρὶς νὰ προσδιορισθῆ οὔτε νὰ καλυφθῆ τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως, τὸ ὑπουργεῖον ἐνεφανίσθη ἐκ νέου ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ ἐζήτησε νὰ τῷ ἐπιτραπῆ ἡ συνομολόγησις ἐτέρου δανείου 150 ἑκατομμυρίων. Ἡ Βουλὴ ἔσπευσε νὰ ἐγκρίνη τὸ μέτρον καὶ ἐψήφισε νόμον δι' οὗ ἀνέθεσεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ συνομολογήσῃ δάνειον 150 ἑκατομμυρίων πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως ἣτις ἤθελεν ἀποφασισθῆ νὰ δοθῆ τοῖς Ἄγίοις Τόποις.

Μετὰ πολλῆς τῆς ταχύτητος ἐγένετο ὁ νόμος οὗτος· ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῇ 3 Φεβρουαρίου 1865, ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τῆς Γερουσίας τῇ 12 Φεβρουαρίου, τῇ δὲ 20 τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐδημοσιεύθη· ἡ αὐτὴ δὲ περὶ τὴν νομοθεσίαν ταχύτης φαίνεται καὶ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ, χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα τῆς τότε Κυβερνήσεως.

Ὁ Ἰπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν συνομολόγησε τῇ 19 Μαρτίου 1865, μετὰ τῆς « Γενικῆς Ἐταιρείας τοῦ Ὄθωμ. Κράτους καὶ ὀνομαστὶ μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς ΚΚ. Γεωργίου Ζαρίφη, Χρηστάκη ἐφένδη Ζωγράφου καὶ Μαρτίνου Ἀλβέρτη συμβόλαιον διὰ τὸ ποσὸν τῶν 150 ἑκατομμυρίων.

Τὸ συμβόλαιον τοῦτο τῶν 150 ἑκατομμυρίων δὲν εἶναι παντάπασιν τὸ δάνειον ὅπερ ἐνεκρίθη διὰ τοῦ οἰκονομολογικοῦ νόμου τοῦ δημοσιευθέντος τῇ 20 Φεβρουαρίου. Τοιαύτην ἐκφέροντες γνώμην ἐπὶ πράξεως ὑπουργεῖου συγκεκριημένου οὕτως, ὥστε τὸ κοινὸν ἀνέμενε νὰ ἴδῃ παρ' αὐτοῦ τὰς ἐπωφελεστέρας διὰ τὸν τόπον καὶ νομιμωτέρας πράξεις, αἰσθανόμεθα ὁποῖαν βαρεῖαν εὐθύνην ἀναλαμβάνομεν. Ἀληθῶς εἶπεν οἱ ἐπιφορτισθέντες νὰ ἐφαρμόσωσι τὸν νόμον, τὸν ἐφήρμοσαν πράγματι μὲ τοιοῦτον τρόπον, κατ' οὐσίαν τε καὶ κατὰ τύπον, ὥστε δὲν εἶναι πλέον ὅ,τι ἔπρεπε νὰ ἦναι. Οὕτως, ἀντὶ νὰ συνομολογηθῆ δάνειον, ἐγκριθὲν διὰ νόμου, συνομολογήθη χρεωλυτικὸν συμβόλαιον, ἢ ὑπόθεσις τραπεζομεσιτικῆ, ὅσον ἐπικερδῆς διὰ τὸν τραπεζίτην, τοσοῦτον ἐπιζημία διὰ τὸν τόπον, διὰ τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦτου παραθέτομεν ἀπλῶς τοῖς ἀναγνώσταις περιλήψιν τῶν ἄρθρων τοῦ συνομολογηθέντος Συμβολαίου.

Ἄρθρ. 1. Ἡ Γενικὴ Ἐταιρεία τοῦ Ὄθωμ. Κράτους, ἢ συντομώτερον εἰπεῖν οἱ Κύριοι Ζαρίφης, Ζωγράφος καὶ Ἀλβέρτης ὑποχρεοῦνται νὰ *πληρώσωσιν* εἰς Κωνσταντινούπολιν, εἰς λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως τῶν ἠνωμένων ἡγεμονιῶν τὸ ποσὸν 150,000,000 τουρκικῶν γροσίων πρὸς τὸ ὑποδειχθησόμενον αὐτοῖς πρόσωπον· ἡ πληρωμὴ αὕτη γενήσεται κατὰ τοὺς κανόνας τῆς χρεωλυσίας. Τὸ ποσὸν θέλει πληρωθῆ δι' ἑτησίου χρεωλύτρου πρὸς 2 0|0 καὶ διὰ τόκου

ἑτησίου 6 0|0 κατ' ἔτος, ἦτοι τὸ ὅλον 8 0|0 κατ' ἔτος· ἡ πληρωμὴ τοῦ τόκου ἄρχεται ἀπὸ 1ης Αὐγούστου 1865.

Ἄρθρ. 2. Ἡ πληρωμὴ τῶν ἑτησίων τόκων θέλει γίνεσθαι εἰς δύο ἑξαμηνίας, ἦτοι τὴν 1ην Φεβρουαρίου καὶ τὴν 1ην Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους, ἡ δὲ τοῦ χρεωλύτρου ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἦτοι τὴν 2 Ἰανουρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἄρθρ. 3. Οἱ τόκοι καὶ τὸ κεφάλαιον, ἦτοι τὸ χρεωλύσιον θέλουσι πληρόνεσθαι εἰς Ὄθωμ. λίρας χρυσᾶς πρὸς γρ. 100, ἢ εἰς ἄλλα νομίσματα κατὰ διαταγὴν.

Ἄρθρ. 4. Ἡ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ πληρόνη εἰς Ἰβραΐλαν ἢ Γαλάτζιον ὀλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ τόκου καὶ τοῦ κεφαλαίου, ἦτοι 8 0|0 κατ' ἔτος, διὰ τὸ ποσὸν τῶν 150 ἑκατομμυρίων, ἡ δὲ πληρωμὴ τελεῖται καθ' ἑξαμηνίαν, τὴν 23 Μαΐου καὶ τὴν 26 Ὀκτωβρίου ὅτε θέλει πληρόνεσθαι καὶ τὸ χρεώλυτρον. Ἐν τούτῳ τῷ ἄρθρῳ λέγεται ῥητῶς ὅτι, ἡ πληρωμὴ αὕτη γίνεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὅπως δύναται καὶ ἡ Ἐταιρεία νὰ πληρόνη δι' αὐτῶν τοὺς τόκους καὶ τὸ χρεώλυτρον κατὰ τὸ ἄρθρ. 2. Ἡ Κυβέρνησις ἄρχεται τὰς πληρωμὰς ταύτας τῇ 23 Μαΐου 1865.

Ἄρθρ. 5. Ἡ Κυβέρνησις ἐγγυᾶται τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 πληρωμὴν ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν Προσκυνημένων Μοναστηρίων, οἱ δὲ τόκοι, τὸ χρεώλυτρον ὡς καὶ τὸ μεσιτικὸν δικαίωμα ἐγγράφονται εἰς τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 6. Ἡ Κυβέρνησις δίδει τοῖς Κυρίοις Ζαρίφῃ, Ζωγράφῳ καὶ Ἀλβέρτῃ ὡς δικαίωμα προμηθείας ἑτησίως 30,000 Τουρκικῶν λιρῶν, τὰς ὁποίας πληρόνει εἰς δύο ἑξαμηνίας, τὴν 23 Μαΐου καὶ τὴν 26 Ὀκτωβρίου.

Ἄρθρ. 7. Ἡ ἑτησία προμήθεια τῶν 30,000 Ὄθωμ. Λιρῶν τίθεται ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐγγύησιν, ὅφ' ἦν ἐτέθη καὶ τὸ ποσὸν τῶν 150 ἑκατομμυρίων.

Ἄρθρ. 8. Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συμβολαίου τούτου, οἱ Κύριοι Ζαρίφης, Ζωγράφος καὶ Ἀλβέρτης δίδουσι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν μίαν διακήρυξιν, διαλαμβάνουσαν ὅτι ἔχουσιν ὑπὸ τὴν διάθεσιν αὐτῆς τὸ ποσὸν 150 ἑκατομμυρίων Τουρκικῶν Γροσίων.

Τοῦτο εἶναι συμβόλαιον οὐχὶ δανείου 150 ἑκατομμυρίων, ἀλλὰ χρεωλυσίου 150 ἑκατομμυρίων· τότε δὲ ἤθελεν εἶσθαι δάνειον, ἐὰν ἐλαμβάνοντο μὲν τὰ 150 ἑκατομμύρια, ἐτακτοποιεῖτο δὲ ὁ τρόπος τῆς ἐπιστροφῆς αὐτῶν. Ἐνταῦθα ὅμως δὲν ἐλήφθη δανειακῶς οὐδ' ἄβολος, ἀλλ' ἐκανονίσθη μόνον τὸ τί νὰ πράξῃ ἡ Κυβέρνησις ἡμῶν διὰ νὰ συγκροτήσῃ ἐν κεφάλαιον 150 ἑκατομμυρίων, διὰ ἑτησίου χρεωλύτρου πρὸς 2 0|0 καὶ μὲ τόκον 6 0|0 κατ' ἔτος.

Ἐπρόκειτο λοιπὸν, διὰ τῆς πληρωμῆς ὀρισμένου τινὸς ποσοῦ δύο τοῖς ἑκατὸν, καὶ διὰ τῶν συνθέτων καὶ ἀναλόγων τόκων ἢ, ἀπλούστερον εἰπεῖν, διὰ τῆς πληρωμῆς μικρῶν ποσῶν ἐκ τοῦ κεφαλαίου καὶ διὰ τῶν τόκων γινομένων κεφαλαίων νὰ σχηματισθῆ τὸ ποσὸν τῶν 150 ἑκατομμυρίων, ἀπαραλλάκτως ὅπως σχηματίζεται εἰς 41 ἔτη καὶ 12 ἡμέρας τὸ ποσὸν 100 γροσίων, διὰ τῆς πληρωμῆς 1 γροσίου κατ' ἔτος ἐκ τοῦ κεφαλαίου, καὶ πρὸς 4 0|0 τόκου. Κατὰ τοὺς χρεωλυτικούς κανόνας τὸ ποσὸν τῶν 100 τούτων γρ. γίνεται εἰς 41 ἔτη ἀπὸ Γρ. 41,03 διδόμενα ἐκ τοῦ κεφαλαίου, καὶ ἀπὸ

» 58,97

Γρ. 100.

Ἄντι λοιπὸν νὰ ληφθῶσιν 150 ἑκατομμύρια ὡς δάνειον, συμφώνως τῷ κατὰ τὴν 20 Φεβρουαρίου δημοσιευθέντι νόμῳ, καὶ ν' ἀναλάβῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὰ πληρώσῃ διὰ χρεωλυσίας, ὅπως ἔγεινε διὰ τὸ δάνειον *Στέρν*, τὸ ὑπουργεῖον ὑπεχρεώθη, διὰ τοῦ ἀνωτέρω συμβολαίου, νὰ σχηματίσῃ διὰ χρεωλυσίας κεφάλαιον 150 ἑκατομμυρίων καὶ νὰ τὸ δώσῃ πρὸς τοὺς Κυρίους τραπεζίτας Ζαρίφην καὶ λοιποὺς, διὰ νὰ τὸ δώσωσι καὶ οὗτοι ὅπου ἤθελεν ὀρισθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Δὲν δανείζουσι λοιπὸν οὐδ' ὀβολὸν οἱ Κύριοι Τραπεζίται πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ λαμβάνοντες τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα τοῖς δίδει ἡ Κυβέρνησις τὴν 23 Μαΐου καὶ 26 Ὀκτωβρίου, τὰ δίδουσι τὴν 1 Αὐγούστου, 2 Ἰανουαρίου καὶ 1 Φεβρουαρίου, δηλαδὴ ὠφελοῦνται κατέχοντες 4 1]2 ἑκατομμύρια ἐπὶ 2 μῆνας καὶ 7 ἡμέρας, καὶ ἕτερα 4 1]2 ἑκατομμύρια ἐπὶ 3 μῆνας καὶ 5 ἡμέρας, καθὼς καὶ τὸ χρεωλύσιον τὸ λαμβανόμενον τῆ 26 Ὀκτωβρίου καὶ διδόμενον τῆ 2 Ἰανουαρίου ἦτοι ἐπὶ 2 μῆνας καὶ 7 ἡμέρας.

Ὅσοι γνωρίζουσιν πόσον κέρδος ἀποφέρει ἡ κυκλοφορία χρημάτων εἰς ἀγορὰν μεγάλην ὡς ἡ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐννοοῦσι κάλλιστα ὁποῖον ὄφελος ἐδώκαμεν εἰς τοὺς Τραπεζίτας ἐκ μόνης τῆς διαχειρίσεως τῶν χρημάτων. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἡ μόνη ὠφέλεια τῶν Τραπεζιτῶν, διότι ἐκτὸς ταύτης, ἀπῆλαυσαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐτήσιον δικαίωμα προμηθείας 30,000 Λιρῶν, ἦτοι 3 ἑκατομμυρίων Τουρκικῶν Γροσίων, δηλαδὴ 1,860,000 βλαχικῶν, τουτέστι περὶ τὰ 2 ἑκατομμύρια ἐτησίως.

Ἐπίσθην βεβαίως ὁ ἀναγνώστης ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ τότε ὑπουργεῖου περαιωθεῖσα αὕτη ὑπόθεσις οὐδόλως ἐστηρίζετο ἐπὶ τοῦ περὶ δανείου 150 ἑκατομμυρίων νόμου, καθότι τοῦτο δὲν εἶναι δάνειον, ἀλλὰ συμφωνία πρὸς μεταβίβασιν ἑνὸς ποσοῦ 150 ἑκατομμυρίων, τὸ ὁποῖον θέλει πληρώσει ἡ Κυβέρνησις διὰ χρεωλυσίῳ πρὸς 2 0]0 ἐκ τῶν κεφαλαίων, καὶ 6 0]0 τόκον. Τότε ἤθελεν εἶσθαι ἡ πράξις αὕτη σύμφωνος μὲ τὸν νόμον, μὲ τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, ἐὰν προηγουμένως ἐλαμβάνοντο τὰ 150 ἑκατομμύρια, ἡ πράξις ἔγεινε ὅμως χωρὶς νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ οὐσιωδέστερον αὐτῆς μέρος· ὥστε, ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ δανείου, ὅπως τὸ ἐννοεῖ ὁ κόσμος, ἡ πράξις αὕτη, τὸ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως συνομολογηθὲν συμβόλαιον, δὲν εἶναι δάνειον ἀλλὰ χρεωλυσία ἄνευ τινὸς δανείου. Ἡ πράξις ὅθεν εἶναι παράνομος, καὶ ὡς τοιαύτη, οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει ὅπως ἀναγνωρισθῇ καὶ γίνῃ παραδεκτὴ παρὰ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων τοῦ Κράτους.

Ἡ διάλυσις τοῦ συμβολαίου προβλέπεται ἐν προσθέτῳ τινὶ ἄρθρῳ, ἐν προειδοποιήσει τινὶ, ἣν ἀπέστειλαν οἱ Κύριοι Ζαρίφης καὶ λοιποὶ τῷ ὑπουργῷ τῆς Οἰκονομίας, τῆ 19 Μαρτίου 1865, δι' ἧς ἔχομεν νέαν ἀπόδειξιν ὅτι ἡ πράξις αὕτη δὲν εἶναι δάνειον ἀλλὰ χρεωλυσία ἄνευ δανείου, καὶ μὲ δύο περίπου ἑκατομμύρια ἐτησίαν ζημίαν τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ἀναφέρεται ἐν τῷ προσθέτῳ ἄρθρῳ ὅτι τὸ συνομολογηθὲν συμβόλαιον μένει ἄκυρον, ἐὰν ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ κανονίσῃ τὴν πληρωμὴν τῶν χρημάτων ἄλλως ἢ ὅπως ἐν αὐτῷ ἐτακτοποιήθη, ἢ ἐὰν ἀποφασισθῇ ὅπως τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως προσφερόμενα 150 ταῦτα ἑκατομμύρια πληρωθῶσι διὰ μιᾶς. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις τὸ συμβόλαιον διαλύεται, καὶ οὔτε ἦτο δυνατόν ἄλλως γενέσθαι, ἀφοῦ δι' αὐτοῦ δὲν συνομολογήθη δάνειον, ἀλλὰ μόνον μία χρεωλυσία,

μία πράξις μεσιτικὴ, μία χορηγία πρὸς τοὺς Κυρίους Ζαρίφην 2 ἑκατομμύρια γρ. βλαχικῶν κατ' ἔτος, πρὸς δὲ διαχειρίσις τοῦ ἐτησίου τόκου 9 ἑκατομμυρίων, καὶ 300,000 γροσίων εἰς διάστημα 5 μηνῶν καὶ 12 ἡμερῶν.

Ἐν τοσοῦτῳ εἰς τὰ περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης, οἱ τραπεζίται, οἵτινες παρενετέθησαν μετὰ τῶν ἡμῶν καὶ τῶν μοναστηρίων, χωρὶς νὰ προσκληθῶσιν, ἢ χωρὶς νὰ ἔχη τὴν ἄδειαν ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν νὰ τοὺς προσκαλέσῃ καὶ νὰ τοῖς δίδῃ ἀνὰ 2 ἑκατομμύρια κατ' ἔτος, ἐν διαστήματι 24 ἐτῶν, ἦτοι 50 ἑκατομμύρια ἐν ὅλοις, διὰ ὑπηρεσίαν, τῆς ὁποίας δὲν εἶχομεν οὔτε θὰ ἔχωμέν ποτε ἀνάγκην, οἱ τραπεζίται, λέγομεν, δικαιουῦνται νὰ λάβωσιν 7,500 λιρῶν ἀποζημιώσιν, ἐκτὸς τοῦ δικαιώματος τῆς προμηθείας, τὸ ὁποῖον θὰ τοῖς ἐπληρώθη ἤδη. Διαλυομένης λοιπὸν ἤδη τῆς συμφωνίας, οἱ τραπεζίται μένουσιν ὠφελημένοι μὲ 30,000 λίρας δοθείσας αὐτοῖς πέρυσι, καὶ 7,500 λίρας δοθησομένης σήμερον, ἦτοι ἐν ὅλοις 37,500 λίρας τουτέστι 2,325,000 γρόσια. Τὰ δὲ χρήματα ταῦτα πρέπει ν' ἀποκριθῶσιν ἐκεῖνοι οἵτινες τὰ ἐδαπάνησαν δυνάμει οὐδενὸς νόμου· ὁ νόμος ἐσκόπει δάνειον 150 ἑκατομμυρίων καὶ τὸ δάνειον τοῦτο δὲν ἐτελέσθη· ἡ δαπάνη λοιπὸν αὕτη τῶν 2,325,000 γροσίων εἶναι παράνομος.

Ἐπληρώθησαν μέχρι τοῦδε εἰς τὰ ταμεῖα τῶν τραπεζιτῶν Ζαρίφην 9,300,000 γρ. τὰ ὁποῖα, κατὰ τὸ πρόσθετον ἄρθρον ἔπεται νὰ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἡ ἀπόδοσις αὕτη θὰ ἐλαφρύνῃ κάπως τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ἡ διάλυσις τοῦ συνομολογηθέντος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως συμβολαίου ὡς παρανόμου, ὡς ἐπιζημιῶν εἰς τὸν τόπον, ἢ ὑποχρέωσις τῆς πληρωμῆς τοῦ μεσιτικοῦ δικαιώματος εἰς βάρος ἐκείνων, οἵτινες ἐπλήρωσαν ἄνευ ἀδείας, καὶ ἡ ἐπαναστροφὴ τῶν 9,300,000 γροσίων εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους εἰσὶν ἐργασίαι, ἐφ' ὧν ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργεῖου καὶ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων.

I. I.

4.

Ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ Ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς περὶ τῶν ἐκτάκτων πιστώσεων τοῦ 1865 ἔτους, ὑποβληθεῖσα ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 1 Μαΐου 1866.

(Ἐκ τοῦ ἐπισήμου « Μηνύτορος » τῆς Ῥουμουνίας 15]27 Μαΐου 1866 Ἀρ. 59).

« Ἐνθυμείσθε, Κύριοι Βουλευταὶ, ὅτι τὸ παρελθὸν ἔτος ἐψηφίσατε νόμον, δι' οὗ ἐχορηγήσατε τῇ Κυβερνήσει τὴν δυνάμιν τοῦ νὰ συνομολογήσῃ ἐν δάνειον πρὸς βοήθειαν τῶν κάτω Ἁγίων Τόπων.

» Ἐπὶ τοῦ νόμου ἐκείνου τεθεμελιωμένη ἡ Κυβέρνησις, ἐπεχείρησε διαπραγματεύσεις μετὰ
 » τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει «Γενικῆς Ἐταιρείας τοῦ Ὄθωμανικοῦ Κράτους» καὶ συνωμολόγησε
 » μετ' αὐτῆς τὸ ρηθὲν δάνειον. — Τὰ περὶ τούτου ἔγγραφα ἐπισυνάπτονται ἐν παραρτήματι
 » καθ' ὁλοκληρίαν.

» Ἀλλὰ ποῖται, νομίζετε, εἰσὶν αἱ ἀμοιβαῖαι ὑποχρεώσεις τῶν συμφωνησάντων μερῶν;

Ἡ Γενικὴ Ἐταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ πρὸς τὴν Ρουμουνικὴν Κυβέρνησιν οὐχὶ ἐν κεφάλαιον 150 ἑκατομμυρ. ἀλλὰ τόκον πρὸς 6 0|0 καὶ χρεώλυτρον 2 0|0, ἡ δὲ ἡμετέρα Κυβέρνησις, ἕνεκα τῆς ἀπλῆς ταύτης προσωπικῆς ὑπηρεσίας τῆς «Γενικῆς Ἐταιρείας,» ὑποχρεοῦται:

1ον. Νὰ πληρῶνῃ 6 0|0 τοῦ τόκου καὶ τὰ 2 0|0 χρεωλύτρου καθ' ἕκαστον ἔτος, μέχρι οὗ συμπληρωθῇ τὸ ποσόν.

2ον. Νὰ πληρῶνῃ 30,000 λίρας τουρκικὰς, ἀνὰ πᾶν ἔτος, ὑπὸ τὸ ὄνομα *προμηθείας*, δηλαδὴ 2 0|0 ἐπὶ τῆς ὀλικῆς ποσότητος τῶν 150 ἑκατομμυρίων γροσίων.

3ον. Νὰ τῇ χορηγήσῃ ἐν *προνόμιον* ἐπὶ τῶν προσόδων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων (τῶν γραικονομασθηρικῶν), πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ἐτησίων πληρωμῶν καὶ τῆς *προμηθείας*, — *προνόμιον*, οἷον ὁ νόμος τοῦ 1865 οὐδαμῶς ἐπέτρεψε.

Σημειώσατε δὲ ὅτι, ἡ Κυβέρνησις ἡμῶν ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶνῃ τὰς ἐτησίας δόσεις τῶν τόκων καὶ τῆς *προμηθείας* εἰς δύο διορίας, τῇ 23 Μαΐου καὶ τῇ 23 Νοεμβρίου, τὸ δὲ χρεώλυτρον ὅλον διὰ μιᾶς τῇ 23 Νοεμβρίου. Ἡ δὲ «Γενικὴ Ἐταιρεία» ὑποχρεοῦται νὰ ἀντιμετρᾷ τοὺς μὲν τόκους, τῇ 1 Αὐγούστου καὶ 1 Φεβρουαρίου, τὸ δὲ χρεώλυτρον, τῇ 2 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους. Ἴσως φαίνεται ἀπλῆ ἐκ πρώτης ὄψεως ἡ πρᾶξις αὕτη· πλὴν, ὅταν ἐξετασθῇ μαθηματικῶς, ἀποδεικνύεται ὅτι: Ἡμεῖς μὲν πληρόνομεν κατ' ἕκαστον ἔτος πρὸς τὴν «Γενικὴν Ἐταιρείαν» διὰ χρεώλυτρον καὶ τόκον 7,440,000 γρόσια βλαχικὰ, ἅτινα ἡ Ἐταιρεία ἀντιμετρᾷ πρὸς οὗς μέλλει νὰ διατάξῃ ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις. Ἐνεκα δὲ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, — ἕνεκα τῆς ἀπλῆς μεσολαβήσεως τὴν ὁποῖαν ἐπιφορτίζεται ἡ «Γενικὴ Ἐταιρεία», ἡ Κυβέρνησις ἡμῶν τῇ πληρῶνῃ 30,000 λιρῶν, τουτέστι 1,860,000 γρόσια βλαχικὰ, — τῇ παραχωρεῖ ὄφελος τόκου περίπου 2 μηνῶν καὶ 8 ἡμερῶν ἐπὶ τῆς ποσότητος τῶν 7,440,000 γροσίων, δηλαδὴ:

123,690 γρόσια κατ' ἔτος, ὥστε συμποσοῦται τὸ ἐτήσιον ὄφελος αὐτῆς 1,983,690 γρόσια βλαχικὰ.

Ὅπερ ἐστὶν, 27 τοῖς 100 ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ!

Καὶ ἐπειδὴ ἀπαιτοῦνται 24 σχεδὸν ἔτη διὰ νὰ σχηματισθῇ διὰ τοῦ χρεωλύτρου τῶν 2 0|0 ἡ ποσότης τῶν 93 ἑκατομμυρίων βλαχικῶν, ἥτοι 150 ἑκατομμυρίων Τουρκικῶν γροσίων, συνάγεται τελευταῖον ὅτι ἡ «Γενικὴ Ἐταιρεία» θέλει λάβει, ὑπὸ τὸ ὄνομα ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ, ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ (χωρὶς νὰ καταβάλλῃ ἐξ ἰδίων τῆς οὐδὲ ἓνα ὄβολον), τὸ κολοσσαῖον ποσόν 106,920,891 γροσίων!

Τὸ δὲ ἐκ πάντων τούτων ἐξαγόμενον εἶναι, Κύριοι, ὅτι τὸ λεγόμενον τοῦτο δάνειον τῶν 93 ἑκατομμυρίων, θέλει μᾶς ἀπορρόφήσῃ, μέχρι οὗ ἐξοφληθῇ 422,127,000 γρόσια!!

Τοσοῦτον καταστρεπτικὴ διὰ τὸν τόπον ὑπάρχει ἡ πρᾶξις τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος δανείου. Ἡ

δὲ παρελθοῦσα κυβέρνησις ἔτι μᾶλλον ἐπέβαρυνε τὴν τηλικαύτην ζημίαν, ὑπερβάσῃ καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ρητὴν διάληψιν τοῦ ὕπερ ὑπέγραψε συμβολαίου διότι, κατ' αὐτὴν μὲν, οἱ τόκοι ὤφειλον νὰ πληρῶνονται εἰς δύο ἐξαμῆνους διορίας καὶ τὸ χρεώλυτρον διὰ μιᾶς ὁμοῦ μὲ τὸ δεῦτερον ἐξαμῆνον· ἡ δὲ κυβέρνησις ἐκείνη ἐπλήρωσεν ὅλα διὰ μιᾶς, καὶ πολλοὺς μῆνας πρὸ τῆς διορίας, διὰ νὰ δώσῃ πρὸς τὴν ἔταιρείαν καὶ νέαν ἄλλην σημαντικωτάτην ὀφέλειαν περιπλέον τῶν ἐν τῷ συμβολαίῳ διαλαμβανομένων.

Αἱ ζημίαι λοιπὸν εἶναι ὑπέρογκοι. Δὲν ἀπωλέσθη ὅμως εἰσέτι τὸ ὅλον· ἡ κυβέρνησις δὲν ἔχει εἰμὴ νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὴν ρηθεῖσαν ἔταιρείαν τὴν διάλυσιν τοῦ συμβολαίου, ἀφ' οὗ ὁ σκοπὸς, δι' ὃν ἐγένετο δὲν ἐξεπληρώθη. Ἡ ἔταιρεία ὤφειλε νὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸ δημόσιον ταμεῖον τὰ ἀνήκοντα αὐτῷ χρήματα, ὅσον δὲ διὰ τὴν προελευσομένην ζημίαν, ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀποφανθῇ εἰς τίνος βάρους πρέπει νὰ ἐπιπέτῃ.

Ἐπὶ τῶν λόγων τούτων βασιζομένη ἡ ἡμετέρα ἐπιτροπὴ προτείνει, Κύριοι Βουλευταῖ, τὴν ἀκύρωσιν τοῦ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐκτάκτου ποσοῦ τῶν 9,300,000 γροσίων, μένοντος εἰς φροντίδα τῆς κυβερνήσεως νὰ λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν ἤδη δοθέντων χρημάτων.

Ὁ εἰσηγητὴς Κ. ΒΟΕΡΕΣΚΟΣ.

Συμβόλαιον μεταξὺ τῆς Ρουμουνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς «Γενικῆς Ἐταιρείας» τοῦ Ὄθωμανικοῦ Κράτους ὑπὸ χρονολογίαν 19 Μαρτίου 1865.

(Ἐκ τοῦ ἐπισήμου Μηνύτορος τῆς Ρουμουνίας 15]27 Μαρτίου Ἀριθ. 59).

Ἄρθρ. 1. Ἡ «Γενικὴ Ἐταιρεία τοῦ Ὄθωμανικοῦ Κράτους» ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶσῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει, διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἰνωμένων Ἡγεμονιῶν, εἰς παραλαβὴν εἴτε τῆς διοικήσεως, εἴτε τῶν προσώπων ἐκείνων ἅτινα ἡ ρηθεῖσα Κυβέρνησις θέλει συστήσῃ, τὴν ποσότητα 150,000,000 τουρκικῶν γροσίων. Ἐπίσης ὑποχρεοῦται ἡ αὐτὴ Ἐταιρεία νὰ πληρῶσῃ διὰ λογαριασμὸν τῆς εἰρημένης κυβερνήσεως, καὶ πρὸς τὰ αὐτὰ ἀνωτέρω πρόσωπα, τὸν τόκον τῆς ρηθείσης ποσότητος πρὸς 6 τοῖς 100 ἐτησίως, ἀρχομένη ἀπὸ 1 Αὐγούστου (ε. π.) τοῦ ἔτους 1865. Ἡ πληρωμὴ δὲ τοῦ ποσοῦ τῶν 150,000,000 γροσίων θέλει ἐκτελεσθῇ κατὰ χρεωλυτικὴν μέθοδον, ἥτοι διὰ χρεωλύτρου 2 τοῖς 100, καὶ τοῦ τόκου, τὸ ὅλον 8 0|0 ἐτησίως.

Ἄρθρ. 2. Ἡ Γενικὴ Ἐταιρεία θέλει πληρῶνῃ τοὺς τόκους ἐν δυσὶν ἐξαμηνίαις, ἥτοι τῇ 1η Φεβρουαρίου καὶ τῇ 1η Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους. Ἡ πληρωμὴ τοῦ χρεωλύτρου θέλει γίνεσθαι διὰ μιᾶς, τῇ 2 Ἰανουαρίου ε. π. ἐκάστου ἔτους. Αἱ ἀποδείξεις τῆς πληρωμῆς, τὰς ὁποίας θέλει

λαμβάνει ἡ Γενικὴ Ἐταιρεία εἴτε παρὰ τῆς Διοικήσεως, εἴτε παρὰ τῶν προσώπων ἅτινα θέλει συστήσει ἡ εἰρημένη Κυβέρνησις, θέλουσι χρησιμεύει πρὸς ἐξόφλησιν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ἐταιρείας.

Ἄρθρ. 3. Τόσον ἡ πληρωμὴ τῶν τόκων, ὅσον καὶ ἡ τοῦ χρεωλύτρου θέλει γίνεσθαι εἰς Αἴρας Τουρκικὰς χρυσᾶς πρὸς 400 Γρόσια, εἴτε εἰς ἄλλα νομίσματα ξένα χρυσᾶ, κατὰ τὸ τιμολόγιον.

Ἄρθρ. 4. Ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται, τὸ ἀπὸ μέρους τῆς, νὰ πληρῶνῃ τακτικῶς εἰς χεῖρας τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς εἰρημένης Ἐταιρείας, ἐν Γαλαζίῳ εἴτε ἐν Βραίλα (ὅπως αὕτη ἐκλέξῃ), τὸ ὅλον ποσὸν τοῦ τόκου καὶ τοῦ χρεωλύτρου, δηλαδὴ 8 0/0 κατ' ἔτος ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν 150 ἑκατομμυρίων Τουρκικῶν Γροσίων· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐξάμηνον τοῦ τόκου θέλει πληρῶναι ἓνα μῆνα μετὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τὸ δὲ δεύτερον ἐξάμηνον τοῦ τόκου καθὼς καὶ τὸ ἐτήσιον ποσὸν τοῦ χρεωλύτρου ἓνα μῆνα μετὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται ἡ Γενικὴ Ἐταιρεία διὰ τῶν πληρωμῶν τούτων νὰ ἀποκρίνηται τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων καὶ τοῦ χρεωλύτρου, ὅπως ὠρίσθη ἐν τῷ 2ῳ ἄρθρῳ.

Αἱ εἰρημεναι πληρωμαὶ θέλουσι γίνεσθαι, ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς 23 Μαΐου 1865, παρὰ τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως εἰς Αἴρας Τουρκικὰς χρυσᾶς πρὸς 400 Γρόσια, εἴτε εἰς ἄλλα νομίσματα ξένα χρυσᾶ κατὰ τὸ τιμολόγιον συμφώνως τῷ 3ῳ ἄρθρῳ, ἐγχειριζόμεναι τῷ ἀντιπροσώπῳ τῆς Ἐταιρείας ἀπέναντι ἀποδείξεων, αἵτινες θέλουσι χρησιμεύει πρὸς ἐξόφλησιν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐταιρείας.

Ἄρθρ. 5. Πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τοῦ ἀνωτέρω 4ου ἄρθρου, ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις παραχωρεῖ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐταιρείαν ἐγγύησιν ἀναλόγου ποσοῦ ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν Προσκυνημένων Μοναστηρίων, καὶ προσδιορίζει, λόγῳ προνομίου, τὰ εἰσοδήματα τῶν κτημάτων τούτων εἰς τὸ νὰ πληρῶνται ἐξ αὐτῶν πρὸ παντὸς ἄλλου τὸ ὅλον ποσὸν τῶν τόκων, τοῦ χρεωλύτρου καὶ τῆς προμηθείας, περὶ ἧς ῥηθῆσεται ἐν τῷ κατωτέρῳ ἄρθρῳ, ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου 150 ἑκατομμυρίων Γροσίων. Αἱ εἰς πληρωμὴν τοῦ τόκου, τοῦ χρεωλύτρου καὶ τῆς προμηθείας ἀναγκαῖαι ποσότητες ἐγγράφονται κατ' ἔτος εἰς τὸν Γενικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 6. Ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις χορηγεῖ πρὸς τὴν «Γενικὴν Ἐταιρείαν», ἐπ' ὀνόματι προμηθείας, ἐτήσιον ποσὸν 30,000 Λιρῶν Τουρκικῶν, τὰς ὁποίας ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶνῃ εἰς δύο δόσεις, ἤτοι 15,000 ἓνα μῆνα μετὰ τὸν Ἁγιον Γεώργιον, καὶ 15,000 ἓνα μῆνα μετὰ τὸν Ἁγιον Δημήτριον, καθ' ἕκαστον ἔτος. Ἡ προμήθεια αὕτη περιλαμβάνει: 4ον τὴν πληρωμὴν τῆς ὑπηρεσίας, δι' ἧς ἐπιφορτίζεται ἡ Ἐταιρεία, καὶ τὴν ἀνταμοιβὴν τῆς ὑποχρεώσεως ἣν ἀναλαμβάνει· 2ον τὰ ἐξόδα τοῦ ὑποκαταστήματος τὸ ὁποῖον θέλει διατηρεῖ ἐν Γαλαζίῳ ἢ ἐν Βραίλα· τὰ ἐξόδα καὶ τὸν κίνδυνον τῆς μεταφορᾶς τῶν χρημάτων ἀπὸ ἐκεῖ μέχρι Κωνσταντινουπόλεως· 3ον πᾶν ἄλλο ἐξόδον τὸ ὁποῖον γενικῶς δύναται νὰ προκύψῃ εἰς τρόπον ὥστε ἡ Κυβέρνησις νὰ ἦναι ἀπηλλαγμένη ἀπὸ πᾶν βάρους ἄλλο ἀφοῦ πληρώσῃ τὸν τόκον, τὸ χρεώλυτρον καὶ τὴν προμήθειαν.

Ἄρθρ. 7. Ἡ ἐτησίᾳ αὕτη χορηγία τῶν τριάκοντα χιλιάδων Λιρῶν ἀσφαλίζεται διὰ τῆς ἐγγυήσεως, δι' ἧς καὶ ἡ ποσότης τοῦ τόκου καὶ τοῦ χρεωλύτρου τῶν 150 ἑκατομμυρίων, ὡς ἐρρέθη ἐν τῷ παρόντι συμβολαίῳ.

Ἄρθρ. 8. Ἄμα ὑπογραφῇ τὸ παρὸν Συμβόλαιον, οἱ κύριοι ἀντιπρόσωποι τῆς «Γενικῆς Ἐταιρείας τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους» θέλουσιν ἐγχειρίσει πρὸς τὸν παρὰ τῇ Ὑψ. Πύλῃ ἀντιπρόσωπον τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως μίαν ἐπίσημον διακήρυξιν, διαλαμβάνουσαν ὅτι ἡ ῥηθεῖσα «Γενικὴ Ἐταιρεία» κρατεῖ ὑπὸ τὴν διάθεσιν τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως ποσὸν 150 ἑκατομμυρίων Τουρκικῶν Γροσίων, πληρωτέον κατὰ τὸν τρόπον καὶ κατὰ τὰς συμφωνίας τὰς περιεχομένας εἰς τὸ 1, 2 καὶ 3 ἄρθρ. τοῦ παρόντος Συμβολαίου.

Ἄρθρ. 9. Ἐν περιστάσει διχογνωμίας ἐπὶ τῆς ἐρμηνείας ἑνὸς ἢ περισσοτέρων ἄρθρων τοῦ παρόντος συμβολαίου, ἡ διάλυσις τῆς φιλονεικίας θέλει ἀνατεθῆ εἰς δικαιοκρίτην· ἕκαστον τῶν δύο συμβαλλομένων μερῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίσῃ ἓνα δικαιοκρίτην· ἐὰν δὲ οἱ δύο οὗτοι δικαιοκρίται, οὕτω διορισθέντες, δὲν συμφωνήσωσιν εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ἀμφισβητουμένου ἄρθρου, θέλουσιν ὀνομάσει ἓνα ἐπιδικαιοκρίτην· ἐὰν δὲ, ἐν δικαστήματι τριάκοντα ἡμερῶν, οἱ δικαιοκρίται δὲν συμφωνήσωσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπιδικαιοκρίτου, θέλει ἐκλεχθῆ οὗτος διὰ λαχνοῦ ἐκ τῶν δύο προσώπων ἅτινα θέλουσι προταθῆ παρ' ἑκάστου τῶν δικαιοκρίτων.

Ἐγένετο καὶ ὑπεγράφη διπλοῦν ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ ἐν Κων[πόλει, τῇ 19 Μαρτίου 1865.

(Ἵπογρ.) X. B. ΖΟΓΡΑΦΟΣ. Γ. ΖΑΡΙΦΗΣ. Μ. ΑΛΒΕΡΤΗ.

SISMANOGLIO
MEGARO

Ἐγγραφον συμπληρωτικὸν ἀποσταλὲν ἀπὸ μέρους τῆς «Γενικῆς Ἐταιρείας» πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως.

Κύριε Ὑπουργέ. Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς δηλοποιήσω ἐξ ὀνόματος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Γενικῆς Ἐταιρείας ὅτι, συμφώνως τῇ ἐπιθυμίᾳ ἣν ἐξεφράσατε, ἐκانونίσθη μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ὅτι τὸ συμβόλαιον τοῦ δανείου τῶν ἑκατὸν πενήκοντα ἑκατομμυρίων Τουρκικῶν Γροσίων, ἀριθ. 150,000,000, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 31 Μαρτίου Ν. Ε. 1865, θέλει διαλυθῆ δικαιοματικῶς ἐν ταῖς δύο ἐφεξῆς περιστάσεσιν, ἤτοι:

1ον. Ἐὰν ἡ διεθνὴς Ἐπιτροπὴ, ἡ παρὰ τῶν Δυνάμεων συγκροτηθεῖσα διὰ νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν Προσκυνημένων Μοναστηρίων, ἤθελεν ἀποφασίσει ἐπ' αὐτοῦ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον παρὰ τὸν προβλεπόμενον ἐν τῷ Συμβολαίῳ τῷ κλεισθέντι μεταξὺ τῆς «Γενικῆς Ἐταιρείας» καὶ τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως.

2ον. Ἐὰν ἡ ῥηθεῖσα διεθνὴς ἐπιτροπὴ ἀποφασίσῃ ὥστε ἡ ἀποζημίωσις τῶν 150 ἑκατομμυρίων Τουρκικῶν Γροσίων, τὴν ὁποίαν ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις προσφέρει πρὸς τοὺς Ἁγίους

Τόπους, νὰ πληρωθῆ ἐν μετρητοῖς διὰ μιᾶς, εἴτε κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον, παρ' ἐκείνον δὲ προβλέπει τὸ εἰρημένον Συμβόλαιον.

Εἰς τὰς δύο ταύτας περιπτώσεις, ἡ Ρουμουνικὴ Κυβέρνησις θέλει χρεωστῆ νὰ πληρώσῃ πρὸς τὴν « Γενικὴν Ἐταιρείαν, » ὡς ἀποζημιώσιν διὰ τὴν διάλυσιν τοῦ Συμβολαίου, ἐπὶ χιλιάδας καὶ πεντακοσίας λίρας Τουρκικὰς, ἀριθ. 7,500.

Ἐὰν δὲ ἡ διάλυσις τοῦ Συμβολαίου, ἕνεκα μιᾶς τῶν ἀνωτέρω αἰτιῶν, ἤθελεν ἀναγγελθῆ παρὰ τῆς Ρουμουνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν « Γενικὴν Ἐταιρείαν » ἀφοῦ γείνη ἀρχὴ τῶν πληρωμῶν, τότε ὅλη ἡ ποσότης, ἣτις ἐφθασε νὰ πληρωθῆ πρὸς τὴν Ἐταιρείαν λόγῳ προμηθείας, θέλει μένει εἰς ὄφελος αὐτῆς, ἡ δὲ εἰρημέντι ἀποζημιώσις θέλει πληρωθῆ κατ' ἀναλογίαν δι' ἕσον μέρος τοῦ δανείου ἤθελεν εἶναι ἀπλήρωτον.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ δὲ περιπτώσει, περὶ ἧς ἀνωτέρω ἐβρέθη, χορηγεῖται εἰς τὴν « Γενικὴν Ἐταιρείαν » δικαίωμα προτιμῆσεως, ἐπὶ ἴσας συμφωνίας, ἀπέναντι παντὸς ἄλλου κεφαλαιούχου, ὅστις ἤθελε προσφέρει εἰς τὴν Κυβέρνησιν δάνειον διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ αὕτη τὴν ἐπιβληθησομένην αὐτῇ ὑποχρέωσιν.

Ἐπίσης ὑπάρχει καλῶς συνθηκολογημένον ὅτι, ἐὰν ἡ διεθνὴς Ἐπιτροπὴ, χωρὶς νὰ μεταβάλλῃ τὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος προβλεπόμενον τρόπον τῆς πληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως τῶν Ἁγίων Τόπων, ἤθελεν αὐξήσῃ ἢ ἤθελεν ἐλαττώσῃ τὸ ποσόν, τότε τὸ ὑπογραφέν Συμβόλαιον θέλει διαμεῖνει ἐν πλήρει ἰσχύϊ, ἀξομειουμένων ἀναλόγως τῶν συμφωνηθέντων ποσῶν.

(Ἱπογ.) Γ. ΖΑΡΙΦΗΣ.

Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς τῆς Ρουμουνίας.

Συνεδρίασις τῆς 5 Μαρτίου 1866.

Ὁ Κ. Εἰσηγητὴς ἀναγινώσκει τὸν παράγραφον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1865, ἔχοντα οὕτω: Πίστωσις ἐκ Γροσίων 9,300,000 (βλαχικῶν) πληρωθέντων διὰ τόκον, χρεώλυτρον καὶ προμήθειαν τοῦ δανείου τῶν 150 ἑκατομμυρίων.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς περὶ τοῦ εἰκονικοῦ τούτου δανείου Ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ Κ. Νίκος Καταρτζῆς λαβὼν τὸν λόγον, ἐπιφέρει:

Ν. Καταρτζῆς. Ἐπεθύμουν νὰ ἀποφνηθῆ τὸ Ὑπουργεῖον ἂν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος συμφωνῆ μετὰ τῶν προτάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς.

Πέτρος Μαυρογένης, Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Κύριοι, ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν ταύτην, πρὶν εἶτι ὑποβληθῆ εἰς συζήτησιν ἢ ἀκύρωσιν τοῦ Συμβολαίου τούτου, τὸ ὅποιον

εἶναι ζημιωδέστατον διὰ τὸν τόπον· καθότι τὸ μὲν ζήτημα τῶν Μοναστηρίων διατελεῖ εἰσέτε ἐν ἐκκρεμεῖ καταστάσει, τὸ δὲ κατάστημα Ζαρίφη, καὶ τοι τῶν πραγμάτων οὕτως ἐχόντων, λαμβάνει κατ' ἔτος εἰς χεῖράς του τὰς ἐτησίαις δόσεις τοῦ ἀνυπάρκτου δανείου, δηλαδὴ μεταχειρίζεται τὰ ξένα χρήματα ἄνευ τινὸς λόγου. Ἐνεκα τούτου φρονῶ ὅτι, τὴν μὲν πίστωσιν ταύτην ὀφείλομεν νὰ ἀκυρώσωμεν, πλὴν οὐχὶ καθ' ὅλον τὸ ποσὸν αὐτῆς, ἐπειδὴ, ἐὰν ἀκυρώσωμεν τὸ ὅλον, ἐμβαίνομεν εἰς θέσιν ὥστε νὰ μὴ δυνηθῶμεν νὰ διαλύσωμεν αὐτοδικαίως τὸ Συμβόλαιον, ἀλλὰ νὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ κινήσωμεν δίκην ἐναντίον τοῦ Καταστήματος Ζαρίφη. Διὰ τοὺς λόγους τούτους, ζητοῦντες τὴν ἀκύρωσιν τοῦ Συμβολαίου, προτείνομεν νὰ ἐκπεσοῖ ἀπὸ τὸ ἤδη πληρωθὲν ποσὸν τῶν 9,300,000 γροσ. βλαχικῶν, ἡ ποσότης τῶν τριάκοντα χιλιάδων λιρῶν διὰ προμήθειαν, καθὼς καὶ 7500 λίραι τὰς ὁποίας, ὡς προβλέπεται ἐν τῷ Συμβολαίῳ, ὀφείλομεν νὰ πληρώσωμεν δι' ἀποζημιώσιν εἰς περίστασιν διαλύσεως αὐτοῦ.

Τούτου ἕνεκα Σὰς παρακαλοῦμεν, Κύριοι, νὰ ἀκυρώσητε μὲν τὴν πίστωσιν, νὰ ἐκπέσητε ὅμως ἐκ τοῦ ποσοῦ αὐτῆς τὰς 37500 λίρας (τουρκικὰς) αἵτινες ἀνήκουσι νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τὸ κατάστημα Ζαρίφη· καθότι τὰ ἐννέα αὐτὰ ἑκατομμύρια καὶ 300 χιλιάδες γροσίων εἶναι ἤδη εἰς χεῖράς των, καὶ βεβαίως θέλουσι ἀπαιτήσῃ νὰ κρατήσωσι τὰ ὅσα τοῖς ἀνήκουσιν εἰς προμήθειαν καὶ ἀποζημιώσιν.

Ὁ Κύριος Χ. Τέλλ. Κύριοι, ἡμεῖς βλέπομεν παρουσιαζόμενον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας ἐν Συμβόλαιον, τὸ ὅποιον οὐδαμῶς συμφωνεῖ πρὸς τὸν Νόμον ὃν ἐψήφησεν ἡ Βουλὴ· ἕνεκα τούτου καὶ ἀκυροῦμεν τὸ Συμβόλαιον ἐκεῖνο καθ' ὀλοκλήριαν. Τοῦτο εἶναι τὸ καθήκον ἡμῶν, καὶ οὐδὲν ἄλλο περισσότερο ἢ ὀλιγώτερον. Τί δὲ λέγει πρὸς ὑμᾶς ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν; Λέγει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀκυρώσωμεν ὀλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς πιστώσεως, ἀλλὰ μόνον ἐν μέρος ὁποιονδήποτε, διότι οὕτως ἔχει νὰ πραχθῆ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει. Πλὴν, ὅταν ἡμεῖς δὲν ἀκυρώσωμεν ὀλόκληρον τὴν πίστωσιν, θέλομεν λογισθῆ ὡς ἀναγνωρίζοντες τὴν ἰσχὺν τοῦ Συμβολαίου ἐν μέρει· ἐπομένως δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν, ὅπως ὁ ἐντιμὸς ὕπουργὸς ζητεῖ.—Ἴδου ὅμως τί δυνάμεθα νὰ πράξωμεν.—Ὁ μὲν Ὑπουργὸς, ἀκυρῶν τὸ Συμβόλαιον, νὰ λάβῃ ὀπίσω ὅσα χρήματα δυνηθῆ νὰ λάβῃ ἐκ τῶν δουθέντων, νὰ ἔλθῃ δὲ καὶ δῶσῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς λόγον περὶ τῶν πραχθέντων. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῶν χρημάτων, ὑπερ ἤθελεν ἀπολεσθῆ, νὰ ἀναθέσῃ εἰς βάρος ἡμῶν, καὶ νὰ μᾶς εἴπῃ: ἔξεπλήρωσα πιστῶς τὰ παρὰ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα· διέλυσα τὸ Συμβόλαιον, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθην νὰ λάβω ὀπίσω, εἰμὴ τόσα χρήματα· περὶ δὲ τῶν ἄλλων μοὶ ἐναντιώθησαν οἱ κρατοῦντες αὐτὰ προβάλλοντες τὴν δεῖνα ἢ δεῖνα δικαιολογίαν.—Τότε ἡμεῖς θέλομεν ἔχει νὰ ἀποφανθῶμεν εἰς τίνος βάρος πίπτει τὸ νὰ πληρῶσῃ τὰ ἐκλείποντα χρήματα. Σήμερον δὲ ἀκυροῦμεν ὀλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς πιστώσεως ταύτης.

Ὁ Κύριος Πέτρος Μαυρογένης, Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Μὴν μόνην παρατήρησιν ἔχω νὰ σᾶς ὑποβάλω. Ἱμεῖς, Κύριοι, ἀκυροῦτε ὀλόκληρον τὴν πίστωσιν, καὶ λέγετε ὅτι διαλύετε τὸ Συμβόλαιον· ἀλλ' ὅταν ἡμεῖς δὲν δυνηθῶμεν νὰ λάβωμεν ὀπίσω ὅλα τὰ χρήματα, τί γενήσεται; Φοβοῦμαι μήπως τότε ἐπιβάλητε εἰς βάρος ἡμῶν τὸ ἐλλείψαν ποσόν.

Πλείστα φοραί. Οὐχί, οὐχί.

Ὁ Κ. Γέλλ. Κύριοι, ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν τοιοῦτό τι, καθότι γνωρίζομεν πῶς τὸ συμβόλαιον αὐτὸ ἐγένετο· δὲν δυνάμεθα νὰ καταστήσωμεν ὑπευθύνους τοὺς ἐνεστῶτας Ἱπουργοὺς διὰ τὸ Συμβόλαιον ἐκεῖνο. Ἀφοῦ δὲ ληφθῶσιν ὀπίσω τὰ χρήματα, τότε θέλει ἔλθει εἰς μέσον τὸ ζήτημα τοῦ τίς θέλει ἀποζημιώσει τὸ Κράτος διὰ τὴν προελευσομένην ζημίαν.

Ὁ Κ. Π. Μαυρογένης, Ἱπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Ἵστερον ἀπὸ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας, δὲν ἔχω πλέον νὰ εἶπω τι.

Ὁ Κ. Νίκος Καταρτζής. Κύριοι, ὁ Κ. Ἱπουργὸς λέγει, ὅτι ἀρκεῖται εἰς τὰς δοθείσας ἐξηγήσεις. Ἄλλ' ἐγὼ τῷ λέγω νὰ μὴ ἀρκεσθῆ, ἀλλὰ νὰ ἐξηγηθῶμεν ἐκτενέστερον· διότι ἔχομεν καὶ ἄλλα παραδείγματα κακῆς συνεννοήσεως· διὰ τοῦτο λέγω νὰ ἐξηγηθῆ καθαρῶς τί ἔχει νὰ πράξῃ ὁ Κ. Ἱπουργὸς διαλύων τὸ Συμβόλαιον, νὰ πλωρῶσῃ τὴν ἀποζημιώσιν τῶν τραπεζιτῶν ὅπως ἐν αὐτῷ διαλαμβάνεται ἢ οὐ;

Ὁ Εἰσηγητὴς Κ. Βοερέσκος. Κύριοι, ἡ ἰδέα τοῦ Κ. Καταρτζῆ περιλαμβάνεται ἐν τῇ γενικῇ Ἐκθέσει τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἴδου τῷ ὄντι τί ἐλέγομεν ἐν ἐκείνῃ. «Τὸ δάνειον τοῦτο ἐπάγει εἰς » τὸν τόπον ὑπέρογκον ζημίαν· δὲν ἀπωλέσθη ὅμως εἰσέτι τὸ ὄλον. Ἡ Κυβέρνησις ἡμῶν δὲν » ἔχει παρὰ νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὴν Γενικὴν Ἐταιρείαν ὅτι διαλύεται τὸ Συμβόλαιον, » ἀφ' οὗ ὁ σκοπὸς δι' ὃν ἐγένετο δὲν ἐξεπληρώθη. Ἡ Ἐταιρεία ὀφείλει νὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸ » δημόσιον ἡμῶν ταμεῖον τὰ χρήματα ἅπερ ἔλαβεν· ὅσον δὲ διὰ τὴν προελευσομένην ζη- » μίαν, ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀποφανθῆ εἰς τίνος βάρους πρέπει νὰ ἐπιπέσῃ.» Τοιοῦτοτρόπως, Κύριοι, πᾶσα ἀμφιβολία αἴρεται ἐκ μέσου. Αἱ ζημίαι, αἵτινες θέλουσι προέλθαι ἐκ τῆς διαλύσεως τοῦ Συμβολαίου, δὲν δύνανται, φυσικῶς, νὰ ἐπιβαρύνωσι τοὺς ἐνεστῶτας Ἱπουργοὺς κατ' οὐδένα λόγον.

Ὁ Κ. Νίκος Καταρτζής. Οἱ λόγοι οὗς ἀνέφερον ὁ Κ. Εἰσηγητὴς περιλαμβάνονται τῷ ὄντι ἐν τῇ Ἐκθέσει τῆς Ἐπιτροπῆς, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐν ταῖς προτάσεσιν αὐτῆς ταῖς ἀναγομέναις εἰδικῶς εἰς τὸ ποσὸν τῆς προκειμένης εἰς συζήτησιν πιστώσεως. Ἔνεκα τούτου, καὶ ἡ ψήφισις τῆς Βουλῆς ἔπεται νὰ δοθῆ ἐπὶ τῆς περιλήψεως τῆς ἐκθέσεως.

Μὴ λαμβάνοντος ἄλλου τὸν λόγον, τίθεται εἰς ψηφοφορίαν ἡ πρότασις καὶ ἡ Βουλὴ παραδέχεται.

3.

Ἐκθέσις τοῦ Ἱπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὸ Ἱπουργικὸν Συμβούλιον.

Διὰ τοῦ νόμου τῆς 12 Φεβρουαρίου 1865 ἐπετράπη εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ συνομολογήσῃ δάνειον 150,000,000 Τουρκικῶν Γροσίων πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τῶν λεγομένων Προσκυνημένων Μοναστηρίων. Ἐπὶ τῇ βᾶσει δὲ δῆθεν τοῦ νόμου ἐκείνου, ἡ πρῶτη Κυβέρνησις συνωμολόγησε τῇ 19 Μαρτίου 1865 μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Γενικῆς Ὀθωμανικῆς Ἐταιρείας ἐν συμβόλαιον, δι' οὗ συμφωνήθησαν τὰ ἐπόμενα:

1ον. Ἡ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶνῃ πρὸς τὴν Ὀθωμ. Ἐταιρείαν, εἰς Βραίλαν ἢ Γαλάζιον, ἑτησίως εἰς δύο δόσεις 6 0]0 τόκον καὶ 2 0]0 χρεώλυτρον ἐπὶ κεφαλαίου 150 ἑκατομμυρίων Τουρκικῶν Γροσίων, προσέτι δὲ καὶ 30 χιλ. Λίρας Τουρκικᾶς, ἤτοι 2 0]0 ἑτησίως λόγω προμηθείας καὶ ἐξόδων πρὸς μετακόμισιν τῶν χρημάτων εἰς Κωνσταντινούπολιν.

2ον. Ἡ Ὀθωμ. Ἐταιρεία ὑποχρεοῦται, ἀφ' ἐτέρου, νὰ πληρῶνῃ πρὸς τὸ ὑπὸ τῆς Ρουμουνικῆς Κυβερνήσεως ὑποδειχθεῖσόμενον πρόσωπον ἐπίσης 6 0]0 τόκον καὶ 2 0]0 χρεώλυτρον ἑτησίως ἐπὶ κεφαλαίου 150 ἑκατομμυρίων ὡσαύτως εἰς δύο δόσεις.

3ον. Ἡ ἐκ μέρους τῆς Ρουμουνικῆς Κυβερνήσεως πληρωμὴ τοῦ τόκου καὶ τοῦ χρεωλυσίου γίνεται 65 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἡ « Γενικὴ Ἐταιρεία » ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶνῃ αὐτὰ πρὸς ὄντινα ἀνήκει.

4ον. Ὑποχρεοῦται ἡ Ἐταιρεία νὰ ἐγχειρίσῃ παρευθὺς πρὸς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πράκτορα τῆς Ρουμουνίας μίαν ἐπίσημον ἐγγραφὸν διακήρυξιν, διαλαμβάνουσαν ὅτι ἡ ῥηθεῖσα Ἐταιρεία ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ρουμουνικῆς Κυβερνήσεως ποσὸν 150 ἑκατομμυρίων πληρωθεῖσόμενον χρεωλυτικῶς κατὰ τὰς ἀνωτέρω συμφωνίας.

5ον. Ἡ ἔναρξις τῶν ὑπὸ τῆς Ρουμουνικῆς Κυβερνήσεως πληρωμῶν τοῦ τόκου, τοῦ χρεωλύτρου καὶ τῆς προμηθείας ὀρίζεται εἰς τὴν 23 Μαΐου 1865.

6ον. Ἡ Κυβέρνησις ἐξασφαλίζει τὴν « Γενικὴν Ἐταιρείαν » διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ Συμβολαίου διὰ τῶν προσόδων τῶν Προσκυνημένων Μοναστηρίων, προσδιορίζουσα νὰ πληρῶνται προνομιοῦχος ἐξ αὐτῶν τὸ διὰ τὰς ἀνωτέρω ἑτησίως δόσεις ἀπαιτούμενον ποσόν.

Ἐκτὸς δὲ τῶν ἀνωτέρω κυριωτέρων ὅρων τοῦ ῥηθέντος Συμβολαίου, ὑπάρχει καὶ πρόσθετόν τι ἄρθρον ἐκ μέρους τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἐταιρείας ἀναφέρον ὅτι ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ διαλύσῃ τὸ συμβόλαιον κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας δύο περιπτώσεις:

Α. Ἐὰν ἡ ὑπὸ τῶν Δυνάμεων συστάσα Διεθνῆς Ἐπιτροπὴ περὶ τῶν Προσκυνημένων Μοναστηρίων λύσῃ τὸ ζήτημα κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον ἢ ὅπως προβλέπεται διὰ τοῦ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐταιρείας Συμβολαίου.

SISMANOGLIO MEGARO

Β. Εάν η αὐτὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίσῃ ὥστε ἡ ὑπὸ τῆς Ρουμουνικῆς Κυβερνήσεως προσφερομένη πρὸς τὰς ἱερὰς κοινότητας ἀποζημιώσεις νὰ πληρωθῇ διὰ μιᾶς καὶ οὐχὶ εἰς ἐτησίαις δόσεις, ἢ κατὰ τρόπον πάντη ἄλλοιον παρὰ τὸν διαγραφόμενον ἐν τῷ Συμβολαίῳ.

Κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιπτώσεις ταύτας, ἡ Ρουμουνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ πρὸς τὴν «Γεν. Ἐταιρείαν,» λόγῳ ἀποζημιώσεως διὰ τὴν διάλυσιν τοῦ συμβολαίου, ποσὸν 7,500 Λιρῶν Ὄθωμανικῶν, καὶ προσέτι ἐὰν ἡ διάλυσις αὐτοῦ ἐπισυμβῇ ἀφοῦ γένη ἀρχὴ τῶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐτησίων πληρωμῶν, τότε τὸ ποσὸν ὅσον ἤθελεν εὑρεθῆ ἤδη πληρωμένον λόγῳ τῆς ἐτησίου προμηθείας 30 χιλ. Λιρῶν, μένει ὀριστικῶς καὶ ἀνεπιστρεπτὴ εἰς ὄφελος τῆς αὐτῆς Ἐταιρείας.

Κατὰ τοὺς ὅρους λοιπὸν τοῦ Συμβολαίου τούτου, ἡ παρελθοῦσα Κυβέρνησις ἐπλήρωσε τῇ 23 Μαΐου καὶ 26 Νοεμβρίου 1865 ὅλον τὸ ἐτήσιον ὀρισθὲν, λόγῳ τοῦ ψευδωνύμου τούτου δανείου, ποσὸν ἐπὶ κεφαλαίου 150 ἑκατομμυρίων, ἧτοι ἐπλήρωσε δι' ἓν ἔτος 9,300,000 Βλαχικῶν Γροσίων.—Μὴ ἔχουσα δὲ εἰδικὴν πρὸς τοῦτο πίστωσιν παρὰ τῆς Βουλῆς, ἐποίησε χρῆσιν τοῦ δικαιώματος ὅπερ ἐκτίησατο διὰ τῆς τροποποιήσεως τοῦ Λογιστικοῦ νόμου, καὶ ἠνέφξεν ἑαυτῇ πίστωσιν ἑκτακτον ὥστε νὰ πληρώσῃ διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο τὸ ἀναγκαῖον ποσόν· τὴν πληρωμὴν δὲ ταύτην ἐξετέλεσεν ἐκ τῶν 20,100,000 Γρ., ἅτινα εὑρίσκοντο παρακατατεθειμένα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ τοῦ δανείου *Στέρν* τῶν 48 ἑκατομμυρίων.

Ἐπὶ τῆς ἐκτάκτου ταύτης πιστώσεως, ἡ τελευταία Νομοθετικὴ Βουλὴ ἐν τῇ συνεδριάσει τῶν 5 τοῦ τρέχοντος Μαρτίου παρεδέχθη διὰ ψηφοφορίας τὴν πρότασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς διορισθείσης ἵνα ἐξετάσῃ τὰς παραπληρωματικὰς καὶ ἐκτάκτους πιστώσεις τοῦ 1865. Ἡ πρότασις αὕτη ἔχει ὡς ἀκολούθως:

« Νὰ ἀκυρωθῇ μὲν ἡ πίστωσις αὕτη τῶν 9,300,000 Γροσίων, νὰ προσκληθῇ δὲ ἡ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ τὰ ἀρμόδια μέτρα ὅπως ἐπιστραφῶσι τὰ πληρωθέντα χρήματα. »

Ἐχὼν λοιπὸν ὁ ὑποφαινόμενος ὑπ' ὄψιν τὰ προδιατρέξαντα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου·

Ἐχὼν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπὶ τούτου γενομένας ἐν τε τῇ Ἐπιτροπῇ καθὼς καὶ ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεις·

Θεωρῶν ὅτι ἡ Βουλὴ ἀκυροῦσα τὴν ἑκτακτον πίπτωσιν τὴν γενομένην πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὅρων τοῦ Συμβολαίου ἀκυροῖ ὀριστικῶς αὐτὸ τοῦτο τὸ Συμβόλαιον.

Ἰποβάλλων ταῦτα πάντα εἰς τὴν ὑμετέραν γνώσιν παρακαλῶ ὑμᾶς, ΚΚ. ὑπουργοί, ἵνα, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι:

Τὸ ζήτημα τῶν λεγομένων Προσκυνημένων Μοναστηρίων ὅχι μόνον δὲν ἐλύθη εἰσέτι, ἀλλ' οὔτε εἶναι εἰς θέσιν ἡ Κυβέρνησις νὰ γνωρίζῃ πότε ῥητῶς θέλει λυθῆ·

Ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἐξακολουθῇ τὴν ἐτησίαν πληρωμὴν τῶν ποσῶν τούτων διὰ νὰ μένωσιν ἐπ' ἀόριστον νεκρὰ καὶ ἄθικτα καὶ χωρὶς νὰ ἀποφέρωσι τόκον·

Ὅτι τέλος, ἐὰν ἡ πληρωμὴ αὕτη ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἐξακολουθῇ χωρὶς ἡ Ἐταιρεία νὰ ἐκτελῇ καὶ πληρωμὰς, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Συμβολαίου, ἡ ἐπισώρευσις τῶν κολοσσαίων τούτων ἐτησίων ποσῶν ἐν τοῖς ταμίαις αὐτῆς θέλει σχηματίσει ἐν ὀλίγῳ διαστήματι ὑπέρογ-

κον κεφάλαιον, τὸ ὅποιον θὰ εὑρεθῇ κατατεθειμένον παρ' αὐτῆ ἀνευ ἄλλης τινὸς ἀσφαλείας καὶ ἐγγυήσεως παρὰ μόνην τὴν ἀτομικὴν πίστιν τῆς Ἐταιρείας ταύτης· περίστασις ἣτις καὶ μόνη παρέχει εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διαλύσῃ τὸ Συμβόλαιον, καθότι ὁ οὐσιωδέστερος αὐτοῦ σκοπὸς ἦν τὸ νὰ πληρόνωνται ἐτησίως πρὸς ὃν ἀνήκει τὰ ποσὰ μετὰ 65 ἡμέρας ἀφ' ἧς τὰ δώσει ἡ Κυβέρνησις.

Εὐαρεστήθητε, διὰ ταῦτα, νὰ διατάξητε, διὰ τοῦ Κ. Ἰπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πράκτορα τοῦ τόπου νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὴν Ὄθωματικὴν Ἐταιρείαν τὴν διάλυσιν τοῦ συμβολαίου τῶν 19 Μαρτίου 1865 ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ψηφίσματος τῆς Νομοθετικῆς Βουλῆς, καὶ παραλάβῃ τὸ ἀνήκον τῇ Κυβερνήσει ποσὸν ἐκ τῶν κατατεθέντων τῇ Ἐταιρείᾳ 9,300,000 βλαχικῶν γροσίων ἀφαιρουμένων τῶν 20 χιλ. λιρῶν ὀθωμανικῶν αἵτινες ἀνήκουσι τῇ Ἐταιρείᾳ δικαιώματι προμηθείας, ὡς καὶ τοῦ ἀναλόγου μέρους τῆς ἀποζημιώσεως τῶν 7,500 ὀθωμανικῶν λιρῶν συμφώνως τὸ προσθέτω ἄρθρῳ.

Ὁ Ἰπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

(Ἰπογ.) Π. ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ.

τῇ 25 Μαρτίου 1866.

Ἀριθ. 9,800.

SISMANOGLIO
MEGARIO

ΠΡΑΞΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ.

Υψηλή επιτήρηση της Κυβερνήσεως.

«ΕΝΕΚΡΙΘΗ»

(Υπογ.) Ν. ΓΟΛΕΣΚΟΣ.

Α. ΚΑΤΑΡΤΖΗΣ.

Ν. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ.

Σήμεραν Παρασκευῇ, 25 Μαρτίου 1866, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 9,800 ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἀφορῶσαν τὴν διάλυσιν τοῦ μετὰ τῆς Γενικῆς Ὀθωμανικῆς Ἐταιρείας συνομολογηθέντος συμβολαίου τῆ 19 Μαρτίου 1865 περὶ ἑνὸς δανείου 450 ἑκαμμυρίων τουρκικῶν γροσίων προσωρισμένων διὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τῶν προσκυνημένων μοναστηριακῶν κτημάτων.

Τὸ συμβούλιον ἔχον ὑπ' ὄψιν τοὺς ἐν τῇ ῥηθῆτῃ ἐκθέσει διαλαμβανομένους λόγους, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ψηφίσματος τῆς Βουλῆς τῶν 5 Μαρτίου τρέχοντος, Ἀποφασίζει:

Ἄρθρ. 1. Ἐγκρίνεται ἡ διάλυσις τοῦ μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Ἐταιρείας συνομολογηθέντος τῆ 19 Μαρτίου συμβολαίου διὰ τὸ δάνειον τῶν 450 ἑκατομμυρίων.

Ἄρθρ. 2. Ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν θέλει διατάξει τὸν ἐν Κων]πόλει Πράκτορα νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὴν Ὀθ. Ἐταιρείαν τὴν διάλυσιν τοῦ συμβολαίου τούτου, καὶ νὰ περὶλάβῃ ἐκ τῶν κατατεθέντων τῆ Ἐταιρείᾳ 9,300,000 γρ. τὸ ἀναλογοῦν τῇ Κυβερνήσει ποσὸν, ἀφαιρουμένων τῶν λόγῳ προμηθείας ἀνηκουσῶν τῆ Ἐταιρείᾳ 30 χιλ. τουρκικῶν λιρῶν, ὡς καὶ τοῦ ἀναλόγου μέρους τῆς ἀποζημιώσεως τῶν 7,500 λιρῶν συμφώνως τῷ προσθέτῳ ἄρθρῳ.

Ἄρθρ. 3. Ἀνατίθεται εἰς τοὺς Κ. Κ. Ὑπουργοὺς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἡ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐγκριθῇ παρὰ τῆς Ἱεραρχικῆς Τοπικῆς ἐπιτροπῆς.

(Υπογ.) Ι. ΓΚΙΚΑΣ, Π. ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ, ΜΑΪΟΡ Δ. ΛΕΚΚΑΣ, Δ. ΣΤΟΥΡΤΖΑΣ,

Ι. ΚΑΝΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ, Κ. Α. ΡΩΣΣΕΤΗΣ, Δ. ΓΚΙΚΑΣ.

